

El Rec Clar 28

Gener

2005

REVISTA DE VIDRERES

Parlem de... La necròpolis del Pi de la Lliura
Parlem amb... Lluís Capallera

Telèfons d'interès

Centre d'Emergències de Catalunya	112
Informació ciutadana	012
Mossos d'Esquadra	088
Bombers	085
AJUNTAMENT	
Oficines municipals	972 85 00 25
Fax Oficines Municipals	972 85 00 50
Vigilants	972 85 00 00 / 670 06 77 40
Assistent Social	972 85 01 70
Llar de Jubilats	972 85 09 07
Jutjat de Pau	972 85 18 70
Biblioteca	972 85 12 85
Centre Cívic	972 85 00 67
Piscina Municipal	972 85 00 27
Pavelló Municipal (oficines)	972 85 14 45
Pavelló Municipal (públic)	972 85 12 14
ENSENYAMENT	
Llar d'Infants	972 85 09 17
Col·legi Sant Iscle	972 85 01 03
Preescolar Sant Iscle	972 85 08 36
Col·legi Salvador Espriu	972 85 08 08
IES	972 85 07 11
SANITAT	
Centre d'Assistència Primària (CAP)	972 85 01 56
Farmàcia Moré	972 85 05 75
CONSELL COMARCAL	
Oficines	972 84 21 61
Fax Oficines	972 84 08 04
Recaptació	972 84 01 78
Protectora animals (Tossa de Mar)	972 34 20 30
TRANSPORTS	
Autocars R. Mas SL	972 85 04 25
TEISA	972 26 01 96
SARFA	972 85 01 57
Taxi Rafael Vico	972 85 11 39 / 609 31 69 32
ALTRES	
Rectoria	972 85 00 61
Enher (avaries)	900 77 00 77
Comissaria Sta. Coloma de Farners	972 84 27 57
Fax Comissaria Sta. Coloma	972 84 22 01
Bombers Maçanet de la Selva	972 85 88 28
Veterinari (consultes privades)	972 85 01 14 / 972 85 87 85
Correus i Telègrafs	972 85 11 33
(Horari: de dilluns a divendres de 8:30 a 14:30 i dissabtes de 9:30 a 13)	

Horaris de serveis

OFICINES MUNICIPALS	_ Estiu: de dilluns a divendres, de 8 del matí a 3 de la tarda. Hivern: de dilluns a divendres, de 8 del matí a 2/4 de 7 de la tarda.
BIBLIOTECA MUNICIPAL	_ De dilluns a dissabte, de 10 del matí a 1 de la tarda i de 4 a 8 del vespre
ALCALDIA (ÀNGEL TEIXIDOR)	_ Dimecres, de 7 a 8 del vespre. Divendres, de 6 a 8 de la tarda i hores convingudes.
HISENDA (JOSEP FONT I CABALLÉ)	_ Dimecres d'1 a 2 de la tarda i hores convingudes.
CULTURA I FESTES (PERE COMALADA I CARDONA)	_ Dimarts de 10 a 11 del matí i hores convingudes.
ENSENYAMENT (FRANCESC FALGUERAS I BAQUERO)	_ Dilluns de 2/4 de 9 a 2/4 de 10 del vespre i hores convingudes.
GOVERNACIÓ (AGNÈS BANÚS I FORMIGA)	_ Dimarts de 5 a 6 de la tarda i hores convingudes.
URBANISME (CARLES MALLART I FIGUERES I JORDI DARANAS I PLA)	_ Dimecres d'11 del matí a 1 de la

tarda i hores convingudes.

RECURSOS HUMANS, OBRES I SERVEIS (JORDI DARANAS I PLA) _ Dimecres d'1 a 2 de la tarda i hores convingudes.

COMERC, CONSUM I TURISME (CARLES MALLART I FIGUERAS) _ Dimecres d'11 del matí a 1 de la tarda i hores convingudes.

SANITAT, SERVEIS SOCIALS I MEDI AMBIENT (ÀNGEL TEIXIDOR I JOHER) _ Dimecres de 10 a 11 del matí i hores convingudes.

ESPORTS (JOAN JULIÀ I SOLÉ) _ Dilluns de 5 a 6 de la tarda i hores convingudes.

SERVEIS TÈCNICS (LLUÍS LLORET I QUER, ARQUITECTE TÈCNIC, I JORDI LLINÀS I JOANA, ARQUITECTE TÈCNIC, INSPECTOR D'OBRES) _ Dimarts, dimecres i dijous, de 2 a 3 de la tarda i hores convingudes.

SERVEIS SOCIALS (ASSISTENTA SOCIAL) _ Dijous, de 9 del matí a 2 de la tarda.

JUTJAT DE PAU _ Dilluns, dimecres i divendres, de 9 del matí a 2 de la tarda.

RECOLLIDA DE TRASTOS Vells _ Segon i últim dimecres de cada mes.

Farmàcies de guàrdia de l'ABS de Sils-Vidreres-Maçanet-Riudarenes

Gener 2005	
Dissabte 1	Sils
Diumenge 2	Vidreres
Dijous 6	Maçanet
Divendres 7, Dissabte 8,	
Diumenge 9	Riudarenes
Divendres 14, Dissabte 15,	
Diumenge 16	Sils
Divendres 21, Dissabte 22,	
Diumenge 23	Vidreres
Divendres 28, Dissabte 29,	
Diumenge 30	Maçanet

Febrer 2005	
Divendres 4, Dissabte 5,	
Diumenge 6	Sils
Divendres 11, Dissabte 12,	
Diumenge 13	Vidreres
Divendres 18, Dissabte 19,	
Diumenge 20	Riudarenes
Divendres 25, Dissabte 26,	
Diumenge 27	Sils

Nota: Les guàrdies del març de 2005 no es publiquen perquè l'obertura d'una nova farmàcia a Vidreres comportarà un nou calendari de guàrdies a partir d'aquest mes.

La resta de dies feiners, les farmàcies de guàrdia són les següents: dilluns-Maçanet, dimarts-Sils, dimecres-Vidreres, dijous-Riudarenes.

Les guàrdies són localitzades.

MAÇANET DE LA SELVA, FARMÀCIA RIERA:

Plaça Major, 15 - 972 85 80 71

RIUDARENES, FARMÀCIA MASÓ:

Ctra. Santa Coloma, 34 - 972 85 61 37

SILS, FARMÀCIA ALTIMIR:

Ctra. Santa Coloma, 4 - 972 85 30 38

VIDRERES, FARMÀCIA MORÉ:

Catalunya, 46 - 972 85 05 75

28

Sumari

- 2 - Serveis
- 3 - Editorial
- 4 - Parlem de...
- 8 - Parlem amb...
- 12 - Des de la Casa de Vila
- 25 - El debat
- 27 - Actualitat
- 33 - Anem a Estudi
- 38 - Esports
- 40 - Curar-se en salut
- 43 - Lloc de noms
- 45 - El viatge
- 49 - Fem una queixalada
- 50 - Medi ambient
- 53 - L'hort i el jardí
- 54 - Temps era temps
- 56 - Opinió
- 57 - Passatemps
- 58 - Agenda

amb la col·laboració de

Editor: AJUNTAMENT DE VIDRERES - Consell de Redacció: Joaquim Daban, Montse Curana, Montse Vila, Ramon Garriga, Enri P. Esrig, Gemma Mascaró, Joaquim Bayó, Anna Viader i Pere Comallada. - Fotocomposició: J. Comunicació - Disseny: Ulis Ribas
Impressió: Gràfiques Fornells - Dipòsit legal: GI-235/98 - Portada: Nadal a Vidreres. Foto Montse Vila i Montse Curana.

EL CONSELL DE REDACCIÓ

► Balanç d'un any que se'n va i perspectives pel nou que comença

Als inicis del nou any és habitual que tothom faci un petit balanç de la feina que s'ha fet durant l'any transcorregut, que recordi les notícies que més l'han impactat o que valori les activitats que més han incidit en la seva vida quotidiana. Sens dubte, al nostre poble hi ha un munt de qüestions que han influït en la nostra vida diària i, des del consell de redacció, hem volgut esmentar-ne algunes.

Des del punt de vista urbanístic volem assenyalar dues actuacions importants. En primer lloc, l'acabament de les obres de remodelació i millora del nucli antic. Aquestes reformes han aconseguit netejar la imatge del nostre poble, però encara queda pendent de decidir quin ús es donarà a tot aquest sector: serà zona de vianants, han de passar-hi cotxes, es podran compartir els dos usos...? Esperem que, durant aquest any, els nostres polítics sàpiguen prendre una decisió valenta. Segonament, hem de destacar el desenvolupament que s'ha fet, darrerament, del projecte anomenat "parc d'activitats" per a la creació d'un polígon industrial d'una superfície extraordinària i que, evidentment, pot fer canviar radicalment la visió que avui tenim del nostre Pla de Vidreres. Confiam que la justícia i els nostres polítics sàpiguen defensar aquest espai natural.

Pel que fa a la vessant educativa també hi ha hagut novetats interessants. D'una banda, després de les vacances de Nadal, els alumnes de l'IES de Vidreres han estrenat un nou edifici: les aules, els departaments, la biblioteca... tot nou, de trinca! De l'altra, el Departament d'Ensenyament de la Generalitat ha plantejat la necessitat de construir un nou edifici per a l'escola de Sant Iscle. Per tant, tot just s'ha acabat un projecte, que ja se'n comença un altre... Caldrà estar molt atents i esperar que, durant aquest any, s'acabi per concretar aquesta nova proposta i, tanmateix, reclamar quin ús es farà de l'antic edifici.

Però, a banda dels dos aspectes assenyalats, hi ha altres qüestions importants que també han marcat aquest darrer any: el servei d'aigües continua tenint problemes de subministrament, amb les consegüents dificultats sanitàries que comporta per a tota la població; les relacions entre l'Ajuntament i alguna urbanització del municipi segueix essent força complexa i delicada, amb el perill que es converteixi en un problema enquistat en la societat vidrerenca... Aquests, doncs, són alguns dels reptes que s'han de saber solucionar el més aviat possible.

I a tot això, si tot es fa segons el pacte de govern signat entre CiU i ERC, aquest any toca canvi a la nostra alcaldia... Salut i encert a totes les decisions que s'hagin de prendre. Què tingueu un bon any!

La necròpolis del Pi de la Lliura. Les excavacions del 2003

ENRIQUETA PONS I ALBA SOLÉS

■ L'excavació de 2003 es va realitzar durant la segona quinzena del mes de juliol i hi van participar uns quinze estudiants i llicenciats d'universitats de Girona, Barcelona, Tarragona, Salamanca, Valladolid, Madrid i París.

A diferència de les anteriors campanyes, la disposició d'allotjament molt a prop del jaciment va permetre fer un horari partit de matí i tarda, amb un total de 8 h de treball sobre el terreny.

En total van localitzar-se 20 estructures (E30-E49): 17 enterraments, una gran llosa de senyalització (E44), un ustrinium (E42) i un conjunt de restes descontextualitzades (E48).

L'ustrinium, o pira funerària, i la seva senyalització

Una de les troballes més interessants de la campanya va ser l'estructura E42, interpretada com l'ustrinium, o sigui, el lloc destinat a la pira funerària col·lectiva per cremar els morts. Aquesta estructura consistia en un retall artificial a la roca mare, de forma rectangular i de 10 a 25 cm de profunditat. Tres dels vèrtex de la pira funerària eren angulars i el quart (l'angle nord-est) en rampa. A tocar d'aquest quart angle es va localitzar una gran llosa de senyalització (E44).

La part interior d'aquest retall estava recoberta de nombroses pedres granítiques que

conformaven un enllosat i entre elles sediment llimós, sorrenc i cendrós. Com era d'esperar en una estructura interpretada amb una funció d'espai de combustió, es varen localitzar nombroses restes antracològiques (carbons de fusta) que van ser objecte de les anàlisis corresponents. Dels 50 carbons estudiats, 48 corresponen a *Quercus subg. quercus* (roure) i 2 no es van poder determinar. Ja sabem que el roure va ser una de les fustes més utilitzada per cremar els cadàvers al Pi de la Lliura i encara avui és un dels arbres presents al paratge.

L'espai reservat a la pira funerària és un element molt important en una necròpolis d'incineració i al jaciment del Pi de la Lliura va ser senyalitzat com a tal. Molt a prop de l'estructura interpretada com la pira funerària de la necròpolis, vàrem localitzar una llosa o estela de granit, de forma quadrangular i de quasi mig metre d'alçada. Estava col·locada en posició vertical i se sostenia a partir d'altres pedres de mida més petita col·locades al voltant de la seva base.

En aquesta època, on tot just s'està expandint el ritual de la incineració a Catalunya i zones

veïnes, no coneixem cap cas d'esteles que senyalitzin el lloc on està emplaçada una necròpolis com una propietat territorial d'un grup concret, però sí com a senyalització d'elements concrets de la necròpolis, com per exemple els enterraments; per això interpretem la gran llosa com un element que senyalitza la pira funerària i a la vegada el lloc d'enterrament. Sabem que en èpoques més antigues, a l'Empordà, hi havia el costum de construir els monuments megalítics en llocs claus i destacats en el paisatge per tal de ser fàcilment visibles i, el que en un principi eren tombes col·lectives, han servit més tard de delimitacions territorials i referències geogràfiques en èpoques medieval i moderna.

El ritual de la incineració

El ritual de la incineració representa un canvi molt important de mentalitat per a la població autòctona i que no es pot explicar sense una influència externa, ja que apareix de sobte ara fa 3000 anys. L'augment de la població i la recerca de nous territoris per cultivar la terra i per implantar els poblats va provocar a tot Europa una

sèrie de moviments migratoris que varen afectar el nostre territori. La característica d'aquesta nova gent que venia del nord era que cremaven els seus morts abans d'enterrar-los, pràctica que va ser adoptada ràpidament en tot el territori català, que va resultar a la vegada més econòmic i més higiènic.

El fet d'incinerar un cos demostra que la població pren consciència de la mort i que després del segellament de la tomba s'acaba definitivament tot allò que representa la persona desapareguda. Existeix, malgrat tot, la creença de quelcom més enllà de la mort física, tal com es manifesta en la conservació de les restes incinerades i en la deposició d'objectes relacionats amb el mort dins la tomba (l'aixovar).

En les primeres necròpolis d'incineració trobades al Llençadoc, Rosselló i Catalunya, s'hi observa un lloc de cremació comuna per a la combustió del cadàver, l'ustrinum, que ocupava un lloc específic de la necròpolis. Posteriorment a la cremació es recollien o seleccionaven, aparentment a l'atzar, una part de les restes òssies i es dipositaven dins l'urna cinerària, que era enterrada en un *loculus* (forat) excavat al subsòl.

Els ustrinia presenten una varietat tipològica considerable, des de fosses excavades en el terra amb certa inclinació per facilitar la recollida de les restes i la neteja (El Molar), a les superfícies planeres, de forma rectangular, amb enllosats o parets revestides (Can Missert i Parrallí).

Dades d'evidències concretes de cremació prop de la tomba o dins d'aquesta n'està ple

en el món de les poblacions que enterren els seus morts en túmuls i que han adoptat la cremació o la incineració com a ritual funerari: necròpolis de Grand Bassin I (Mailhac), Coll del Moro (Gandesà) i especialment a l'occident i centre de França.

Les urnes cineràries del Pi de la Lliura

Les urnes que conserven les restes cremades són de ceràmica feta a mà. Hem pogut diferenciar quatre variables pel que fa a la forma de les urnes, formes que, juntament amb les seves decoracions, caracteritzen la necròpolis i l'apropen o la distancien d'altres necròpolis com les conegudes de l'Empordà, el Vallès i Osona. És per això que hem creat una tipologia pròpia per al jaciment.

Les urnes tenen un cos bitroncocònic amb la vora excavada amb una decoració quasi sempre present. Hem diferenciat dos grans grups en funció de la seva forma:

a- vasos tancats (o formes 2 i 4), corresponen a les urnes que tenen un coll ben diferenciat sota la vora que fa que el vas prengui una considerable alçada. Són urnes de gran format, amb la panxa voluminosa, i un fons estret i desequilibrat, la qual cosa la fa més ostentosa. La forma carenada (forma 2) és la més trobada al jaciment amb un total de 7 exemplars i és la forma habitual a les necròpolis del Vallès i Osona. Solen estar decorades a la part alta del cos i moltes vegades al coll. Rara vegada està decorada a la vora.

b- vasos oberts (o formes 1 i 3), corresponen a les urnes

sense coll, més amples que altes i amb una bona base de sosteniment. Són urnes amb la panxa voluminosa i de format més petit que les anteriors. La forma carenada és la més recurrent al Pi de la Lliura amb un total de 14 exemplars i és una forma molt corrent a la zona de l'Empordà. Solen anar decorades a la part alta de la panxa.

Hi ha un tercer grup que correspon a les tapadores, que tenen una forma troncocònica (com un plat) i algunes estan decorades per dintre.

El 90% de les urnes i vasos localitzats estan decorats. Les tècniques i els temes decoratius a més de les formes són indicadors importants que assenyalen contactes i interrelacions socials entre les diferents poblacions. D'entre les tècniques utilitzades per decorar les urnes destaquen l'acanalat, que decora l'interior de plats i a vegades la part alta de la panxa de l'urna, i la tècnica de la incisió, que és la més emprada. Aquesta tècnica, que s'obté amb un punxó de punta aguda o roma, pren motius diferents, especialment geomètrics, i es realitzava generalment amb tres, quatre, cinc i fins i tot sis traços paral·lels (rara vegada amb dos traços, com és força corrent a l'Empordà). Els motius decoratius més corrents són els meandres representats en nombroses facetes (senzills, tancats, ramificats, continus), les línies ondulades o trencades i les ziga-zagues, tots ells interpretats com a motius que simbolitzen camins que ressegueixen especialment les vies fluvials.

Tant les formes com les decoracions de les urnes són tècniques noves fins ara desconegudes

i que apareixen conjuntament amb la incineració. La tècnica de l'acanalat és originària de la cultura dels Camps d'Urnes alemanys i que, a partir del bressol dels rius Rin, Saona i Roine, baixa pel Roine i l'Auda, travessa els Pirineus i penetra a Catalunya acompanyada de les poblacions migratòries que incineren els seus morts.

A mode de conclusió

La plana de la Selva, com demostra el Pi de la Lliura amb la seva cronologia (1120-910 aC), va ser un dels primers bressols de Catalunya que va acollir aquesta població migratòria, la qual un cop escampada va agrupar la població en grups territorials i que seran la base de la nostra identitat.

Malgrat que no coneixem l'emplaçament que hauria ocupat l'hàbitat del grup humà que va enterrar els seus morts al Pi de la Lliura, a Vidreres, les particularitats que observem en l'emplaçament de la necròpolis i en les urnes, ens fan pensar en un grup ben establert al territori amb prou temps com per haver pogut desenvolupar aquesta sèrie de singularitats que tant el caracteritzen i diferencien de la resta (grups de l'Empordà, del Vallès o d'Osona).

Restem a l'espera, doncs, de noves troballes a la comarca, o zones adjacents, que ens donin més informació sobre aquest període de finals de l'edat del bronze (entre el segon i el primer mil·lenni abans de la nostra era), sense descartar, encara, que Vidreres i el Pi de la Lliura representin un enclavament important i imprescindible per al desenvolupament que experimentaran, en anys venidors, els grups que caracte-

ritzen la cultura ibèrica a l'edat del ferro (650-200 aC). ■

Bibliografia del Pi de la Lliura

PONS, E. i SOLÉS, A. 1999, Un camp d'urnes al Pi de la Lliura, *El Rec Clar, Revista de Vidreres* 6, Vidreres, 19-22.

PONS, E. i SOLÉS, A. 2000, La necròpolis d'incineració del Pi de la Lliura (Vidreres, la Selva). Excavació de Salvament 1999, *Quintès Jornades d'Arqueologia de les comarques de Girona, Olot*, 50-54.

PONS, E. i SOLÉS, A. 2001, Un altre cop la necròpolis del Pi de la Lliura (Vidreres, La Selva), *El Rec Clar, Revista de Vidreres* 14, Vidreres, 7-11.

PONS, E. i SOLÉS, A. 2002a, El Pi de la Lliura (Vidreres, La Selva). 2001, Una prospecció programada, *Sisenes Jornades d'Arqueologia de les comarques de Girona, Sant Joan de les Abadesses*, 69-75.

PONS, E. i SOLÉS, A. 2002b, Pi de la Lliura (Vidreres-la Selva): primers avenços sobre la necròpolis d'incineració del bronze final (1100-950 aC). Part I: medi, excavació i descripció analítica de les tombes, *Quaderns de la Selva* 14, 61-93.

PONS, E. i SOLÉS, A. 2003a, Una necròpolis d'incineració a la comarca de la Selva: El Pi de la Lliura (Vidreres, la Selva), *Tribuna d'Arqueologia* 1999-2000, Barcelona. 101-126.

PONS, E. i SOLÉS, A. 2003b, La necròpolis del Pi de la Lliura (Vidreres). Part II. Els dipòsits funeraris de les urnes. Paral·lels i afinitats culturals, *Quaderns de la Selva* 15, 107-138.

PONS, E. i SOLÉS, A. 2004a, El jaciment del Pi de la Lliura (Vidreres-la Selva). Una necròpolis d'incineració del Bronze

Final III (1120-910 aC), Centre d'Estudis Selvatans. Santa Coloma de Farners.

PONS, E. i SOLÉS, A. 2004b, El Pi de la Lliura (Vidreres, la Selva). Primera excavació sistemàtica, any 2003, *Setenes Jornades d'Arqueologia de les comarques gironines, la Bisbal d'Empordà*, 99-108.

SOLÉS, A. 2004c, La necròpolis d'incineració del Pi de la Lliura, Vidreres, la Selva. Treball de Recerca tutoritzat per la Dra. Enriqueta PONS i defensat a la Universitat de Girona l'octubre de 2004 per obtenir el Diploma d'Estudis Avançats i la Suficiència Investigadora, Inèdit, 139pp.

PONS, E. i SOLÉS, A. en premsa, Primeros resultados de la necròpolis de incineración del Bronce Final (1120-910 aC): Pi de la Lliura (Vidreres - la Selva), *XXVII Congreso Nacional de Arqueología, Huesca*.

Figura 1. Reconstrucció d'una pira funerària (dibuix de F Riart).

Figura 2. Ustrinium del Pi de la Lliura.

Figura 3. Estela de senyalització de la pira funerària.

Figura 4. Ritual de l'enterrament (dibuix de P. Rovira).

Figura 5. Urna de forma tancada (E26).

Figura 6. Urna de forma oberta (E4).

Figura 7. Detall de la decoració (E28).

Lluís Capallera Doltra, de “la lleva del biberó” de Vidreres

En Lluís, nascut a l'any 1920, va formar part de “la lleva del biberó” i, per tant, amb només 17 anys, va haver de combatre a la cruenta guerra civil espanyola. Ell assegura que la sort el va acompanyar durant tots aquells anys, perquè si no, ara no podria explicar totes aquelles vivències.

RAMON
GARRIGA I
JOAQUIM
DABAN

Per què us deien “la lleva del biberó”?

L'any 1938, en plena guerra civil i quan ja hi havia en Negrín al govern de la República, ens van cridar a files a tots els que havíem nascut a l'any 1920, que érem la quinta del 41. I això del Biberó ens ve perquè en aquells moments hi havia la Frederica Montseny de ministra de Sanitat i, quan ens va veure tan joves, va exclamar: “On van aquests jovenets... però si encara els haurien de donar el biberó!”. I d'aquí va sortir el nom. En aquells moments, nosaltres teníem entre 17 i 18 anys.

I com van reaccionar a casa seva?

Malament. Quan m'ho van

màveu la lleva del biberó de Vidreres?

Devíem ser uns disset o divuit nois. Ens van portar a fer instrucció militar al camp de futbol de Sils. Pots comptar, quina instrucció!! Ens havíem d'incorporar de seguida i, per això, vàrem fer una mena de festa de comiat. Vàrem anar d'excursió al Pasteral, vam pescar, vam dinar, ens vam divertir... No érem massa conscients del lloc a on havíem d'anar.

I... cap a on us van enviar?

El dia 28 d'abril ens van fer anar cap a Girona, allà ens van fer pujar en uns vagons de bestiar, i ens van fer anar cap a Tàrrega; i des

comunicar, estava treballant al camp d'aviació, d'aquí Vidreres; i els meus pares es van preocupar molt perquè ja tenia altres dos germans que estaven lluitant al front.

Quants quintos la for-

d'allà, fins a un poblet que es diu Guimerà (a uns setze o disset quilòmetres). Recordo que plovia a bots i barral, i que vam arribar xops com ànecs. Només patíem per si havíem d'anar a les trinxeres; però...

En Lluís -el primer de la dreta- al Palau de les Missions, a Barcelona, el 12 de novembre de 1942.

vaig tenir sort. Jo era al costat d'en Manel Ruhí i van demanar si hi havia algú que entengués d'electricitat. Vaig fer un cop a en Manel i vàrem presentar-nos de voluntaris. A partir de llavors, ja formàvem part de la 224 Brigada de Transmissions, 60 Divisió, 18 cos d'exèrcit. En Manel va haver d'aprendre el llenguatge del Morse, i jo vaig haver de muntar un munt de motxilles de transmissions. El cas és que ja estàvem encarri-lats. Preferíem aquesta missió, que no pas haver d'anar a primera línia de les trinxeres. Vam tenir molta sort de poder entrar a Transmissions. La nostra funció era refer les línies de comunicació entre la Central, on hi havia els comandaments, i les trinxeres. Però, l'artilleria... ens tenia fregits!

Fins quan us hi vàreu estar?

Poc temps. Després vàrem anar al Segre, al front de la Sentiu de Balaguer. Allà va ser quan

vaig veure l'exèrcit de la República amb tota la seva potència. Els dos bàndols disposaven de molta artilleria; però... ens varen fotre pallissa. D'algunes companyies, que solien estar formades per 80 o 100 soldats, només en varen quedar 25 o 30 joves. Va ser terrible. Els nacionals ens van dominar.

I, en el moment del combat, com actuaven els vostres superiors?

Els oficials, amb la pistola a la mà, ja ens avisaven "res d'anar endarrere... al primer que reculi li fumarem un tiro".

I us donaven alcohol per encoratjar-vos?

A mi no, però... a primer línia... segurament que sí. Perquè era molt dur! Una vegada, vaig anar amb un "veterano" a arreglar una línia de transmissions d'intendència i allà vaig tastar el conyac que donaven. Era horrible, una mena de mataires!

I després del Segre?

Després d'aquella pallissa ens havíem de recuperar. Ens van concentrar a les diferents companyies i batallons en un poblet on ens vam estar prop d'un mes. Van organitzar festivals, partits de futbol, xeflis, i vàrem desfilar amb càntics com ara:

"Amb fúria i disciplina,
enfonsarem a l'abisme,
el criminal feixisme.

L'exèrcit popular".

Però, sortint d'allà, ens van fer pujar als camions i... cap a l'Ebre. Les primeres forces de xoc van entrar el 25 o 26 de juliol; i allà els republicans van fer una feina molt bona, amb barques i ponts provisionals que els muntaven ràpidament, com uns "mecanos". Nosaltres érem a Massalua, prop de Pàndols, però l'artilleria dels nacionals també ens pessigava constantment. Per aquesta zona hi vàrem estar lluitant fins a finals d'agost del 1938. I la cosa... ja no pintava massa bé. Els que defensaven Pàndols ho

En Lluís conduint un vehicle per Barcelona l'1 d'abril de 1943.

van passar malament. Pàndols està situat a dalt d'un cim; i amb un parell de metralladores es feia molta feina! Molts moros i falangistes hi van deixar la carcanada, allà. Però vàrem acabar perdent Pàndols perquè es va acabar la munició.

I... vàreu començar a recular?

No, encara després vam anar a Aldea de Mar, a prop de Tortosa, i just quan arribàvem, ens van fer un bombardeig terrible; però vàrem tenir sort que no va haver-hi ni morts ni ferits. Fou llavors quan, amb un motor "Fita" de regar i una "dinamo" vaig poder fer llum per a tota la Companyia, per a la Divisió, i més tard, per a l'escola de Comissaris.

Quants companys de la teva lleva varen morir durant tota la guerra?

Només vàrem tenir dues baixes: l'Alfons Burjachs i l'Amadeu Gené, en Torronet, que li varen

fotre una pallissa i el van "pentinar" en un camp de concentració, vaja, el varen assassinar.

A partir de quan us adoneu que tot és perdut?

A partir del setembre. Justament quan estava fent llum a l'escola de Comissaris. D'aquí vam anar reculant fins a França. Jo vaig entrar per Molló. I estant a França, vaig trobar un xicot de Sils, en Pere Puig. Allà, tot i que ens custodiaven soldats senegalesos, ens vàrem escapar diverses vegades perquè sentíem la flaire de menjar i, lògicament, teníem l'instint de la supervivència. I els francesos... molt bé! Quan ens veien venir tan famolencs, de seguida ens oferien un bon plat de menjar. Després vam voler tornar cap a casa. Recordo que el dia que ens vàrem escapar del camp francès, feia molta fred, i per això ens vam refugiar en una paridera de xais; i allà vam

dormir com dos socs. Però, com que va estar nevant durant tota la nit, l'endemà vàrem tenir molta feina per poder sortir d'aquell refugi. Llavors arribàrem a una cantina francesa i, de seguida, ens van oferir un bol de cafè amb llet calenta i ens van acompanyar fins a Molló, per tal que poguéssim tornar cap a casa nostra; perquè nosaltres no volíem tornar a Espanya amb en Franco, nosaltres volíem tornar a casa nostra. A la frontera espanyola hi havia un desordre absolut. Ens hi vam presentar i els vam dir que volíem menjar, que teníem gana; però no ens van fer cas i ens van ordenar que anéssim cap a Camprodon, a peu, sense res de menjar. I d'allà a Olot; i després cap a Figueres. Sortosament, a Figueres hi havia el pare del meu company de Sils. Allà a Figueres ens escapàvem sovint per anar a veure el seu pare, fins que ens va avisar que

volien portar-nos a un camp de concentració i, per tant, va dir-nos que a la mínima oportunitat que tinguéssim, ens l'haviem de jugar i escapar-nos de tot aquell grup de presoners. I així va ser. Érem 700 o 800 detinguts i 4 o 5 guàrdies. Així que, quan va passar un camió, ens hi vam enfilar i... cap a Girona. Sort que portàvem roba caqui perquè, en arribar a la ciutat, un oficial va començar a demanar papers (el salconduit) i, com que portàvem aquella roba militar, semblava que nosaltres anéssim d'escorta del

Primer pla d'en Lluís del mes de juliol de l'any 1945.

camió, i ens van deixar passar sense demanar-nos cap paper. Finalment, a primers de març, vam poder arribar al trencant de Can Tonet i, per tant, ens vam separar, el meu company cap a Sils, i jo, cap a Vidreres. Em vaig presentar a l'alcalde i a la guàrdia civil; i, poc després, el primer de d'abril, es va acabar la guerra.

Però... no es va acabar el suplici!

I tant que no. Després, cap a la mili, i allà les vaig passar més "putes" que durant els onze mesos de la guerra. Sempre ens recordaven la nostra procedència "procedente de zona roja". Primer vaig estar a Saragossa, després a Sevilla, Tarifa i Pamplona. Hi havia una desorganització total. Nosaltres, que érem de la quinta del 41, havíem de conviure amb gent

de la quinta del 29. Això no podia ser... i van començar a llicenciar quintes. Més endavant, quan era a Orxondo, vaig poder ajudar a un grup de soldats que estaven castigats en un Batalló de Treballadors, on feien unes feines duríssimes en unes condicions deplorables; i llavors els vaig poder posar en marxa un compressor que els va facilitar moltíssim la feina.

I quan us vàreu llicenciar?

Ui! En un primer moment ens van llicenciar el mes de juny del 1942. Tot contents, vàrem tornar cap a casa, però el mes de novembre del mateix any, ens van tornar a cridar (érem en plena segona guerra mundial!) i vaig estar tres anys mes a la caserna de Lepanto de Barcelona. O sigui, ens vam

passar prop de set anys fent el servei militar. Onze mesos amb la República i la resta amb l'exèrcit d'en Franco.

Déu n'hi do! I què en penseu de l'esforç que s'està fent per trobar fosses comunes de la guerra civil i identificar-ne els cossos?

Molt bé! És de justícia. A part d'això, des de fa uns anys fem unes trobades dels supervivents de la lleva del biberó, la del 41. No tenen cap ideologia política, sinó que són trobades de pau. Recentment, al cim de Pàndols, s'ha inaugurat un monòlit de 16 tones

que vol homenatjar a tots els companys que varen combatre en aquesta guerra. És un monument a la pau.

I, avui, quants quedeu d'aquella famosa lleva vidrerenca?

Malauradament... ben pocs. Només en quedem cinc: en Manuel Ruhí, en Joan Fullà, en Pitu Vilà, en Josep Rovira i jo mateix.

Doncs, podríem acabar aquesta entrevista amb la frase que figura al monòlit que hi ha al cim del Merengue: "Recordem-ho sempre, perquè mai més no torni a succeir".

En el moment de tancar l'edició ens ha arribat la trista notícia del traspàs d'en Joan Fullà i Bou, en "Maset", que apareix esmentat en aquesta entrevista. Des d'aquí expressem el nostre condol a la família. ■

La política d'esports a Vidreres

JOAN JULIÀ I SOLÉ, REGIDOR D'ESPORTS

La política esportiva de l'actual Equip de govern no és altra que la de donar suport a l'esport base. Entenem que la formació dels nens, nenes, nois i noies -en edat escolar- en l'esport com a element integrador dins la societat i com a complement de la seva formació com a persones és una tasca importantíssima, prioritària i ineludible des de qualsevol ajuntament i institució al servei del ciutadà. Per tant, queda clar que a Vidreres la majoria del recursos destinats a l'esport van a parar bàsicament a aquells clubs que de manera desinteressada i sense afany de lucre es dediquen a formar els vidrerencs més joves. De tota manera, en un poble com el nostre en què hi ha una gran activitat associativa de tota mena, no ens podríem oblidar dels altres clubs. Per tant, una vegada decidides les subvencions a l'esport base, entenem que hem de repartir la resta de recursos econòmics entre els altres clubs, però amb un criteri diferent. Estem parlant ara de clubs formats per persones adultes, amb un lloc de treball i amb recursos econòmics propis que formen una entitat esportiva per practicar la seva afició durant el temps lliure del que gaudeixen. En aquest cas, des de l'Ajuntament valorem molt positivament que aquest tipus de club, a banda de practicar el seu esport favorit, tingui una implicació amb el poble i s'integri dins la vida social municipal organitzant actes oberts a tots els vidrerencs -ja sigui oferint activitats culturals, lúdiques, esportives, etc.- o bé col·laborant en la organització de les festes del poble, essent-ne part activa i protagonista. Els clubs que no tenen una subvenció concreta reben una compensació econòmica en el moment en què organitzen una activitat que aporta un benefici al poble.

Aquest és el criteri de l'Equip de govern en matèria d'esports. Evidentment, com tot criteri hi ha persones que ho veuen correcte i d'altres que no ho veuen tan bé. És aquí on apareixen punts divergents amb l'equip de Segona Regional de l'Sporting Vidrerencs.

Primer de tot cal deixar clar que tothom defensa els seus interessos allà on creu convenient de fer-ho. Amb el que no estic d'acord és amb la forma. Crec sincerament que s'han utilitzat uns fets per fer-los servir segons la conveniència de qui els ha explicat. És per això que em veig obligat a complementar el que es va dir en el seu moment a la premsa.

En primer lloc, vull dir que des de la nostra entrada al govern m'he reunit amb el club mitja dotzena de vegades aproximadament. Si fa 18 mesos que vàrem formar govern, això vol dir, si fa o no fa, una trobada cada tres mesos.

En segon lloc, afirmo rotundament que sempre he estat accessible a tots els clubs. Pel que fa a l'Sporting Vidrerencs, tenen els mitjans per localitzar-me a qualsevol hora i dia des del primer moment en què vaig accedir al càrrec de regidor d'Esports. Així ho han fet fins ara i m'agradaria que continués d'aquesta manera.

En relació amb les millores de la zona esportiva, sempre he mantingut que es farien. Les obres de millora varen començar a primers de desembre, just uns dies abans que es publicqués la notícia. Parlant del tan desitjat camp de gespa, el club va assistir -convidat per l'Ajuntament- a una reunió amb una empresa interessada a construir diversos camps de gespa natural, i sap

tan bé com l'Equip de govern, de la inviabilitat del projecte després d'un estudi per desviar una línia elèctrica i sobretot per la dificultat d'aconseguir de manera ràpida l'aigua necessària per al seu manteniment. A partir d'aquest punt, es va reprendre la idea inicial de construir un camp de gespa artificial. Actualment hi ha converses amb les autoritats esportives competents sobre aquest tema. Permeteu-me de ser prudent sobre aquestes converses, ja que crec que la confidencialitat i la prudència ens ajudaran més que no pas donar publicitat a un assumpte que tot just s'està iniciant.

Parlem ara del tema econòmic. A les poques setmanes de ser nomenat regidor d'Esports, el club va demanar una reunió durant la qual varen posar en el meu coneixement que l'anterior Equip de govern els havia promès una ajuda de 1.600 euros, fraccionada en dos pagaments, un dels qual ja havia estat realitzat l'any anterior, i el segon corresponia fer-lo d'immediat (estiu 2003); de fet, i en referència amb aquest segon pagament, no hi havia cap acord pres per l'anterior Equip de govern. Consultat l'anterior regidor d'Esports, aquest va confirmar un acord verbal, per la qual cosa vàrem fer efectiu l'import de 800 euros que, afegits als 300 de subvenció que tenen assignada, sumen un total de 1.100 euros l'any 2003. En aquesta mateixa reunió i a proposta de l'Ajuntament, s'informa al club de la política esportiva -quant a subvencions- que el nou consistori posarà a la pràctica i, per tant, se'ls demana que el club ha de ser autosuficient quan abans millor, però sense posar terminis. Cal dir que no parteixen de zero, l'Ajuntament deixa per als clubs la gestió de la publicitat de la zona esportiva i també dóna la possibilitat de gestionar els bars en totes les festes del poble sense demanar cap tipus de compensació a canvi. El club ho entén.

Primer trimestre del 2004, nova reunió. El club demana 2.400 euros -800 més que l'any anterior-, els faig evident la meua sorpresa per aquest augment, els representants del club argumenten unes despeses més grans tot i haver augmentat els ingressos, se'ls demana l'estat de comptes. Aquest reflecteix una despesa de 4.000 euros que l'Equip de govern no considera subvencionable. Argumenten que els falta pagar alguns deutes i que no tenen liquid suficient per afrontar-los, es pacten 900 euros que, sumats als 300 de la subvenció assignada, fan un total de 1.200 euros l'any 2004.

Posteriorment fan arribar una petició de reunió per cobrar la resta dels diners i per saber en quina situació es troben les obres de millora de la zona esportiva. Se'ls contesta verbalment que per a aquest any no hi ha més subvenció i que les obres de millora començaran aviat. Insisteixen amb la reunió, em comprometo a fer-la quan tingui alguna informació més concreta, allargo unilateralment el dia de la convocatòria per manca de concrecions sobretot en el tema del camp de gespa, ells es pensen que no els vull rebre i fan pública la seva queixa.

Per acabar, vull dir que no he fet aquest escrit per començar ni allargar cap polèmica, ho faig perquè crec que és just que tothom sàpiga la versió de les dues parts. He exposat en aquest escrit la política municipal d'esports, dins d'aquest marc seguirem oberts al diàleg i també a possibles ajudes sempre que estiguin ben fonamentades. ■

El curs 2004-2005 al Centre Cívic Municipal

Aquest any, al Centre Cívic de Vidreres, com a equipament que acull activitats i programes de les Àrees de Cultura, Ensenyament, Medi Ambient i Joventut de l'Ajuntament de Vidreres, s'ha iniciat el curs 2004-2005 amb una proposta per als usuaris ampliada i consolidada a molts nivells. Aquí teniu algunes dades de matrícula a partir de la relació de programes i activitats que es duen a terme.

Aquest curs l'**Escola Municipal de Música de Vidreres** ha estat homologada pel Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya. D'aquesta manera, ja podem dir que tenim cinc centres públics a la nostra població. L'Escola de Música ha iniciat el curs amb 208 alumnes i 26 professors repartits en les seccions de clàssic, modern i tradicional. Pel que fa a la secció de clàssic, cal dir que es pot cursar a Vidreres la totalitat dels cursos necessaris per accedir a l'Escola Superior de Música de Catalunya.

Per altra banda, l'**Escola d'Adults Municipal de Vidreres** ha consolidat la seva activitat en aquest tercer curs de

funcionament. Enguany, les grans novetats són l'inici dels estudis per a la preparació de les proves de majors de 25 anys per a l'accés a la Universitat (12 alumnes), dels estudis per a la preparació de les proves d'accés a Cicles Formatius de Grau Superior (19 alumnes) i dels cursos presencials per a l'obtenció del Graduat

en Educació Secundària (22 alumnes). A més, s'ha consolidat la formació bàsica amb la informàtica (21 alumnes), els nivells de català A, B i C (19 alumnes) i les llengües de castellà, anglès i francès (22 alumnes). Finalment, es continua oferint a aquests alumnes matriculats la possibilitat d'accés a l'aula d'autoformació amb tutor per realitzar consultes, deures, treballs, gestions on-line, etc. També formen part de l'escola d'adults aquells alumnes que no poden assistir als cursos presencials o que realitzen altres estudis (mecnografia, proves d'accés mossos a d'esquadra, UOC, etc.), i cursen els seus estudis mitjançant la fórmula de l'autoformació (14 alumnes). Aquesta escola compta en total amb 129 alumnes i 15 professors.

L'**EOC**, el projecte d'orientació cultural per a nens de 3 a 5 anys

que es va iniciar el curs passat, s'ha consolidat enguany amb un gran augment dels usuaris que ha comportat desdoblament del grup de 5 anys. Aquest any comptem amb 50 nens i nenes i 5 professionals.

Pel que fa a l'**Escola Municipal d'Arts Plàstiques**, aquest curs podem dir que com a novetat, a més dels ja tradicionals cursos de ceràmica, pintura, tapís i tallers, incorporem els cursos de Pintura Oriental i Laca. A l'Escola d'Arts Plàsti-

ques hi participen aquest curs 68 alumnes i 5 professionals.

Un altre àmbit de l'activitat del Centre Cívic el conformen els cursos per a la **Promoció de la salut**. Aquestes activitats (ioga, aeròbic, tai-xí,

tonificació, etc.) tenen una resposta molt bona any rere any. Enguany, aquesta activitat compta amb 151 usuaris i 5 professionals.

Les **Arts escèniques** (ballet, dansa, flamenc, teatre, salsa, dansa del ventre, coreografies, etc.) són també una altra important font d'activitat en el centre. Enguany s'ha consolidat el que ha estat la novetat aquest

últim curs: la dansa del ventre. En aquest àmbit hi participen actualment 143 usuaris i 9 professionals.

La **Borsa de treball** és un servei d'orientació i recerca laboral per a les persones que busquen feina. A aquests usuaris se'ls ofereix l'oportunitat d'elaborar-se un currículum i una carta de presentació. A partir d'aquí se'ls orienta cap a serveis comarcals i locals d'inserció laboral (Club de la Feina, etc.) i entren a formar part d'una base de dades que el Centre Cívic gestiona davant les demandes de professionals

per part d'empreses locals i de rodalies. Els usuaris que han accedit al servei aquest curs són 54.

El **Telecentre** és un espai destinat a l'accés gratuït a internet per a tota la població i altres serveis on-line (gestions al gencat, autoaprenentatge, etc.) que està situat a l'aula d'autoformació. Enguany accedeixen a aquest servei una mitjana de 70 usuaris la setmana.

El **Punt d'Informació Juvenil**, com a servei de dinamització i informació per a la gent jove, està realitzant a Vidreres el Pla Local de Joventut a partir de

diverses actuacions i activitats (fòrum de joves, informació, etc.). Funciona en xarxa amb tot Catalunya i qualsevol jove pot demanar assessorament en matèria d'ensenyament, habitatge, vacances i lleure, treball, salut, etc. Enguany accedeixen una mitjana de 30 usuaris a la setmana.

Quant a activitats s'hi organitza l'escac i els jocs de rol amb 39 usuaris i 3 professionals.

L'**Aula de Natura** acull iniciatives en l'àmbit del medi ambient. A nivell educatiu s'ofereixen activitats com: Explica'm un conte sobre la terra, l'escola i la terra, el cicle de la vida dels diners, com vivim al

primer món?, el nostre amic... el bosc, qui trobarà el castell de St. Iscle?, a la Selva hi ha una selva, el bosc mediterrani, com viu la senyora Riera, etc.

El **Punt d'Informació Verd** és un servei que ens permet atendre totes les sol·licituds d'informació sobre el nostre territori fent una difusió i atenció a tothom que s'adreça preguntant pel nostre patrimoni cultural, natural i històric.

El **Punt d'Enllaç de la UOC** és el servei que els alumnes de la UOC de la població i rodalies tenen a l'abast per realitzar-hi consultes, acreditacions, gestions administratives i servei de biblioteca virtual. Aquest servei està situat a l'Aula d'Autoformació.

Quant a **Projectes** des del Centre s'intervé en el programa d'intercanvi de llibres utilitzats de Vidreres, agenda d'acti-

vitats culturals de la plana de la Selva, 12enes jornades de primavera, 12enes jornades a la llar de jubilats, festival IMAGINART, campanyes de nadal i estiu, projecte de rehabilitació del castell de Sant Iscle, Agenda 21 local, Massís de Cadiretes, etc.

Només a tall de resum, cal dir que el Centre Cívic com a equipament municipal ha assolit a desembre d'aquest curs 2004-2005: 842 usuaris matriculats. ■

Acords destacats del ple municipal

■ L'Ajuntament de Vidreres, en les sessions plenàries celebrades l'últim trimestre del 2004, va adoptar els següents acords destacats:

Sessió del 19 d'octubre de 2004

- Aprovació de l'acta de la sessió anterior.
- Informació de l'Alcaldia: decrets d'Alcaldia.
- Aprovació inicial de l'expedient 3/2004 de modificació de crèdits del pressupost vigent per un import de 280.950 euros.
- Modificació de les ordenances fiscals reguladores dels tributs municipals (aprovació provisional) per a l'exercici 2005, proposta d'aplicació de l'IPC de 3,3% (període agost 2003 - agost 2004).
- Aixecament de la suspensió de tramitació de Plans Parcial Urbanístics derivats del POUM en els sectors SUS-2 i SUS-3.
- Inici de l'expedient de delimitació del terme municipal de Vidreres.

Sessió del 30 de novembre de 2004

- Aprovació de l'acta de la sessió anterior.
- Informació de l'Alcaldia: decrets de l'Alcaldia.
- Aprovació inicial dels noms dels carrers de la Urbanització La Goba.
- Acceptació de la subvenció de 72.200 euros del Departament d'Educació per a la Llar d'Infants Municipal, segons publica el DOGC núm. 4260, de 15 de novembre de 2004.
- Subvencions per a les entitats de Vidreres per a l'exercici del 2004:

Casino La Unió	3.800 euros
Agrupació Sardanista Bella Dansa	1.750 euros
Grup Teatral Vidrerenc	2.000 euros
Grup d'Esplai Vidrerenc	1.400 euros
Club Escola de Futbol	5.760 euros
Sporting Caulès Bàsquet	1.150 euros
Sporting Vidrerenc Futbol	350 euros

Club Voleibol Vidreres	350 euros
Club Olímpic Vidreres	1.200 euros
CEIP Sant Iscle	6.064 euros
CEIP Salvador Espriu	3.408 euros
IES Vidreres	5.000 euros
APA Sant Iscle	2.843 euros
APA Salvador Espriu	1.598 euros
APA Llar d'Infants	683 euros
AMPA IES Vidreres	2.500 euros
Llar del Jubilat	9.000 euros
9 Caulès	5.760 euros
Jamia Kafo	3.000 euros
Aspronis	7.813 euros
Astrid 21	600 euros

- Subvencions per a les entitats urbanístiques per a l'exercici del 2004, consistents en el 13% de la recaptació de l'IBI en voluntària:

La Goba	6.272,20 euros
Puig Ventós	14.010,82 euros
Santa Ceclina	162,46 euros
Terrafortuna	3.085,03 euros

- Aprovació del contracte a precari del carrer Orient número 40, utilització de garatge annex a l'edificació per part de la Sra. Carme Babot i Blanch.

- Aprovació de dos convenis urbanístics, SUS-4 terrenys Escola Sant Iscle, Sr. Jesús Viñolas i Sra. Teresa Torrent i Sr. Josep Viñolas i Sra. Joaquina Ramià.

- Inici dels treballs de modificació puntual del Pla d'Ordenació Urbana Municipal: SUS-8 passa a ser residencial, ampliació SUS-4 terrenys de cessió.

- Moció per un retorn íntegre dels documents catalans espoliats a Salamanca. ■

Principals acords de la Junta Local de Govern

■ Els principals acords adoptats per la Junta Local de Govern (CiU-ERC) de l'Ajuntament de Vidreres en les sessions celebrades des del 22 de setembre fins al 23 de desembre de 2004 han estat els següents:

Sessió del 22 de setembre de 2004

- Atorgament de llicències d'obres, llicències de primera ocupació i llicències de segregació.
- Modificació de l'emplaçament de la caseta d'enllumenat.
- Aprovació definitiva del projecte d'urbanització del carrer Garrotxa de Vidreres.
- Assumptes del personal de l'Ajuntament, carnet d'usuari del pavelló municipal, transmissió de llicència d'obres, encàrrec a Saba 21 dels fòrums de Residus, Urbanisme, Joventut i Medi Natural, conclusions de l'elaboració del PALS per un import de 9.000 euros.
- Conveni sobre l'al·lotjament de pàgina web, comptes de correu i dominis als servidors de la Diputació de Girona.
- Rebuts d'aigua potable d'Aiguaviva Parc: rebutjar l'ofertiment de l'Agrupació de Parcel·listes, ja que aquest servei el realitza l'empresa Riera Cabanyes.
- Autoritzar a l'empresa Autocars Rafael Mas a pujar i baixar viatgers a la carretera, així com a estacionar vehicles al carrer Onyar mentre durin les obres de remodelació del casc antic de Vidreres que afecten als carrers Pompeu Fabra i Eduard Toldrà.
- Diferents reduccions de jornada laboral del personal.

Sessió del 30 de setembre de 2004

- Atorgament de llicències d'obres, llicències de primera ocupació, de segregació.
- Obertura d'establiments innocus al règim de comunicació: oficina bancària del Banc de Sabadell al carrer Costa Brava número 107.
- Pagaments i despeses: factures de setembre del 2004.
- Serveis Socials, el nen AVP Centre Cívic diverses activitats.
- Connexió subministrament elèctric: nou pou d'aigua de can Domènech de Vidreres.
- Pressupost de l'empresa Gironina d'obra civil SL per la canalització pluvials del nou IES, per import de 18.204 euros.
- Agrupació Sardanista Bella Dansa: programa d'activitats de l'exercici del 2005 i sol·licitud per

fer ús de diferents espais municipals.

- Servei de neteja de Mas Flasià: adjudicació a l'empresa Casella Marçal SCP per un import de 10.080 euros anyals.

Sessió del 7 d'octubre de 2004

- Permís municipal ambiental per a la instal·lació d'un taller de confecció i venda d'articles de vestir i complements: empresa Davi Tailor SL, nau número 2 carretera de Lloret. Expedient a informació pública.
- Sol·licitud d'incorporació del sòl urbanitzable del municipi de Vidreres en el padró de béns de naturalesa urbana i de revisió dels valors cadastrals del municipi: sol·licitud Gerència del Cadastre Immobiliari de Girona revisió ponències.
- Canvi de titularitat llicència obertura Sismandelfols SL a Juan Martínez Bermejo, hotel-bar-espectacle, carretera N-II, p.k. 692.
- Adjudicació de l'obra "Instal·lació d'ascensor a l'edifici de l'Ajuntament" a l'empresa Fàbregas Immobles per import de 79.150,52 euros.
- Adjudicació de l'obra "Pavimentació del camí d'accés al Parc de Bombers (T.M. de Vidreres)" a l'empresa Construccions Fusté SL per import de 74.388 euros.
- Adjudicació de l'obra "Pavimentació del camí de Terrafortuna a Montbarbat (T.M. de Vidreres)" a l'empresa Construccions Fusté SL per import de 75.244 euros.
- Sol·licitud de subvenció per a la introducció de les noves tecnologies en la prestació de serveis dels ens locals, any 2004, per import de 9.800,84 euros al Departament de Governació i Administracions Públiques.
- Llicències de primera ocupació.
- Pagaments i despeses: pavelló municipal d'esports, empresa Gestrónica, subministrament de material i equip de sonorització, per import de 3.180 euros amb càrrec al pressupost de l'exercici 2005.
- Vidcore import 2.000 euros, subvenció concert de música del 4 de desembre a la Sala-Teatre del Casino la Unió de Vidreres.
- Festa del cava i el salsafi: Associació de Comerciants i Empreses de Serveis de Vidreres, subvenció de 4.260 euros, celebració el proper 10 d'octubre

de 2004.

- Assumptes propis del personal: contractació de Jaume Gavilán per a la neteja viària a partir del 7 d'octubre de 2004.

Sessió del 20 d'octubre de 2004

- Atorgament de llicències d'obres, llicències de segregació, llicències de primera ocupació i retorns de fiances.

- Obertura d'establiments innocus: Esteve Somolinos Núñez, botiga d'informàtica al carrer Costa Brava número 91.

- Sol·licitud de canvi de gestió U.A. 14 i 15 per part de la Sra. Anna Maria Vert i Masbernat, disposició d'estudiar-ho per part de l'Ajuntament sempre i quan els propietaris dels terrenys ho sol·licitin.

- Pagaments i despeses: hores extraordinàries, gratificacions Festa Major 2004, Serveis Socials, Servei manteniment informàtic: empresa Absis per import de 6.381,51 euros. Subvencions Festa Major 2004: Club Patí Artístic Vidreres, 700 euros; Sporting Vidrerenca, 450 euros; i Nou Caulès, 2.554,30 euros. Pregó Festa Major: Jordi Sánchez, import 600 euros, cessió a l'entitat Grup Intercultural Jamia Kafo.

- Targeta d'aparcament per a persones amb disminució.

- Sol·licitud d'augment de potència de la xarxa elèctrica de l'IES de Vidreres, de 100 a 160 Kw, a Fecsa-Endesa.

- Auditoria de comptes: Entitat Urbanística de Conservació d'Aiguaviva Park, encàrrec als economistes Francesc Agustí i Ramon Vidal d'una auditoria de comptes des de la constitució fins a la seva dissolució i liquidació.

- Assumptes propis del personal: ajuts familiars.

- Assessorament en acústica ambiental al municipi de Vidreres, empresa Apluss per import de 2.280 euros més IVA.

- Carnet d'usuari del pavelló municipal.

- Liquidació de les entrades de la piscina municipal de l'estiu del 2004.

Sessió del 27 d'octubre de 2004

- Atorgament de llicències d'obres, revisió de l'expedient de la llicència d'obres 296/04, canvi d'emplaçament garatge, llicència de primera ocupació, devolucions de fiança, ocupació de la via pública.

- CEIP Sant Iscle, proper dia 22 de desembre, de 9 a 13 hores, utilització del pavelló municipal.

- Assumptes propis del personal: hores extraordinàries i quilometratge. Serveis Socials.

- Associació Catalana de Municipis: quota d'afiliació del municipi per a l'exercici del 2005, per import de 1.389 euros.

- Federació de Municipis de Catalunya, exercici del 2005, per import de 995,07 euros.

- Fira de Tractoristes: dèficit de l'edició de la Fira

de l'any 2004, aprovació d'una subvenció de 6.500 euros.

- Factures del mes d'octubre de 2004.

- Treballs Festa Major 2004: Sporting Vidrerenca, 495,50 euros.

- Llar d'Infants Municipal: material de la nova cuina de Can Santus SL per import de 841,80 euros, cortines de Tapisseria Climent per import de 617 euros.

- Grup d'Esplai Vidrerenc, despeses trucades des del CEIP Sant Iscle, juliol i agost 2004.

- Campionat Territorial de Bàsquet per a persones amb discapacitats psíquiques: autorització a la Federació Catalana d'Esports i Lleure per utilitzar les instal·lacions de pavelló municipal el proper dia 16 de desembre.

- Acceptació d'una ajuda per a la creació d'una xarxa sense fils, mitjançant el sistema wifi, per import de 4.778 euros.

- Pla de seguretat presentat per l'empresa Fàbregas Immobles i Ascensors Girona, per l'ascensor de l'Ajuntament de Vidreres.

Sessió del 3 de novembre de 2004

- Atorgament de llicències d'obres i llicències de segregació.

- Permís municipal ambiental per a la instal·lació d'un magatzem de roba de vestir amb zona de venda al detall i oficines tancades al públic, a l'empresa Servicios SL, a la nau 5 de la zona de la carretera de Lloret. Expedient a informació pública.

- Transmissió de llicència municipal: bar Manolo del carrer Costa Brava número 223.

- Catàleg de masies: revocar l'acord de data 28 d'abril de 2004, pel qual s'encarregava l'elaboració del catàleg a l'Associació Catalana de Municipis i Comarques, i adjudicar ara l'esmentada elaboració a l'arquitecte Llorens Geli Batllori i l'arquitecte i paisatgista Ingrid Valero Geli.

- Llicències de primera ocupació.

- Pagaments de treballs i factures de la remodelació del casc antic de Vidreres a l'empresa Gironina d'obra civil SL. Pagaments a compte dels treballs de promoció dels valors ambientals per import de 5.000 euros.

- Llar d'Infants Municipal: treballs de fusteria a càrrec de Josep Maria Aregay per import de 556,98 euros més IVA.

- Homenatge a la Vellesa: grup musical, 180 euros, se celebrarà el proper dia 8 de novembre.

- Fons Català de Cooperació al Desenvolupament: aprovació del pagament de 2.500 euros en concepte de subvenció que es destinarà al projecte número 819, que és un Centre de nutrició infantil i capacitació a Nicaragua.

- Llums de Nadal: compra de 20 llums de Nadal a l'empresa Apluss per import de 455 euros.

- Nou Caulès: subvenció de 3.000 euros per a l'organització del Ludibàsquet 2004.

- Exposició de tapís els dies 12, 13 i 14 de novembre de 2004 al Casino La Unió i a la Sala d'Actes

de l'Ajuntament.

- Carrers d'Aiguaviva Parc: sol·licitud del pressupost pels treballs de confecció i col·locació de les plaques amb els noms dels carrers, a les empreses Señales Girod, Comunicar i Francesc Codina Sallent.

- IES Vidreres: autorització per fer intercanvi-agermanament amb el College Varsovia de Carcasonne la setmana del 6 al 15 d'abril de 2005, amb la participació d'un total de 60 alumnes.

- Nou Caulès: autorització per utilitzar el pavelló municipal els dies 23, 24, 27, 28, 29, 30 i 31 de desembre de 2004 i 3, 4 i 5 de gener de 2005, de 3/4 de 9 del matí a 2/4 de 2 de la tarda, per fer el Campus Esportiu de Nadal.

- Operació de tresoreria: Banc de Crèdit Local (BBVA), imports màxim de 150.000 euros, termini màxim de 12 mesos, euroibor més 0,07 punts, comissió d'obertura 0, TAE 3,37%.

Sessió del 11 de novembre de 2004

- Atorgament de llicències d'obres i llicències de segregació.

- Aprovació del pressupost de 51.979 euros, presentat per Fecsa-Endesa, per augmentar fins a 160 Kw la potència de la xarxa elèctrica de l'IES Vidreres.

- Redempció del cens constituït sobre la finca propietat de Francisca Placis situada al carrer Maçanet de Vidreres, preu de 3.606,06 euros.

- Club Hípic Vidreres: concurs de doma interclubs "D" que es farà els dies 27 i 28 de novembre de 2004, utilització de l'equip de so municipal i de l'escut de l'Ajuntament com a entitat col·laboradora.

- Assumptes propis del personal: permís de paternitat, pagaments i despeses Serveis Socials, hores extraordinàries. Revisió anual del parallamps a càrrec de l'empresa Pararayos Aubach per un import de 265 euros.

- Material informàtic per al pavelló municipal: Fax Olivetti, 99 euros; i Impressora Epson, 88,90 euros.

- Permís municipal ambiental per a la instal·lació d'un local destinat a fleca i comerç de productes alimentaris al carrer Joan Maragall número 21. Expedient a informació pública.

- Llicència de primera ocupació i devolució de fiances.

- Rebut d'aigua potable d'Aiguaviva Parc: rebutjar l'ofertament de l'Agrupació de parcel·listes d'Aiguaviva Parc, ja que aquest servei el realitza l'empresa Riera Cabanyes, amb qui cada abonat té contractat el servei individualment.

- Autorització sanitària funcionament activitat: sol·licitar al Departament de Salut de la Generalitat que assigni a l'Ajuntament de Vidreres un tècnic que realitzi les inspeccions sanitàries necessàries per concedir l'autorització de funcionament d'una activitat de carnisseria-cansaladeria al carrer

Pompeu Fabra número 16.

- Tala d'arbres des de la plantació de plàtans i pins de la Unitat d'Actuació situada sota el carrer Ter fins a la riera del Rec Clar.

- Junta de Compensació de la Urbanització Santa Ceclina: aprovació de la constitució de la junta, que la junta formuli el projecte de compensació i donar compte a Urbanisme de Girona.

Sessió del 17 de novembre de 2004

- Atorgament de llicències d'obres i llicències de primera ocupació.

- Aprovació de l'adquisició d'una centraleta telefònica per al CAP Vidreres: l'adquisició es realitza a l'empresa Comercial Eléctrica Girona, per un import de 2.738 euros més IVA, per tal de millorar l'atenció i poder atendre el volum de trucades rebudes.

- Programació de la Llar d'Infants per al curs 2004-2005: aprovació del programa general i del pla de treball.

- Grup Rialles: aprovació d'una bestreta de 1.000 euros a compte de la subvenció municipal del 2004.

- Associació de Comerciants i Empreses de Serveis de Vidreres: autorització per fer ús de la Sala d'Actes de l'Ajuntament els dies 15, 22 i 29 de novembre de 2004, per impartir un curs de paqueteria promogut per l'entitat.

- Llar de Jubilats: avançament de 4.000 euros a compte de la subvenció municipal del 2004.

- Assumptes propis del personal: pagaments i despeses de la Biblioteca Municipal.

- Entitat de Conservació de Puig Ventós: avançament de 6.000 euros a compte de la subvenció municipal del 2004.

- Club Patí Vidreres: subvencionar amb 500 euros el festival de patinatge organitzat per l'entitat.

Sessió del 24 de novembre de 2004

- Atorgament de llicències d'obres, llicències de primera ocupació i anul·lació de llicència d'obres.

- Retorn de l'aval de 14.402,38 euros dipositat per l'empresa Gironina d'obra civil SL per l'obra dels vestidors de la piscina municipal.

- Material informàtic per al CAP per import de 809 euros més IVA.

- Canvi de les llums d'emergència de la Sala-Teatre del Casino La Unió amb un cost de 968,60 euros, segons el pressupost presentat per Antoni Martín Avalos.

- Cavalcada de Reis 2005: aprovació del projecte de l'Àrea de Cultura de l'Ajuntament de Vidreres, que preveu unes despeses de 6.975 euros i la participació de voluntaris del municipi.

- Mans Unides: atorgar permís a l'entitat per utilitzar la Sala d'Actes Municipal el dia 3 de desembre de 2004.

- Transport escolar urbà: autorització a l'empresa Autocares Nido SL.

- Sol·licitud de baixa d'activitat de l'Administració

de Loteries i Apostes del carrer Pompeu Fabra número 16.

- Consell Comarcal de la Selva: autoritzar a Territori 4x4 de Sant Vicens de Montalt per tal que els participants a la ruta per la comarca de la Selva que, organitzada per l'esmentada entitat, es durà a terme el proper dia 12 de desembre puguin passar per Vidreres.

- Edifici del carrer Costa Brava número 109: acceptació de la proposta efectuada per l'empresa Can Ne SL per modificar i adequar un sotacobert de l'edifici.

Sessió de l'1 de desembre de 2004

- Atorgament de llicències d'obres, devolucions de fiances, pagaments i despeses de les factures del mes de novembre de 2004.

- Reparació de la façana de la plaça Pau Casals de Vidreres a càrrec de l'empresa Gironina d'obra civil SL, per import de 9.095,80 euros.

- Grup d'Esplai Vidrerenc: subvencionar amb 1.275,47 euros les estades de teatre que, sota el títol "Fem teatre", organitza l'entitat.

- Instal·lació d'un sistema d'alarma al local que el Grup Intercultural Jamia Kafo té al costat del CAP, a càrrec de l'empresa Securitas Direct per import de 763,28 euros més una quota de 26 euros mensuals durant 6 mesos.

- Pla Local de Joventut: adquisició d'un ordinador portàtil i una impressora a l'empresa AT informàtica per import de 1.627,20 euros.

- Casal de Nadal: autoritzar l'ús de les instal·lacions de l'escola Sant Iscle al Grup d'Esplai Vidrerenc i el Club Patí Artístic Vidreres per organitzar-hi el Casal "Nadalet" els dies 23, 24, 27, 28, 29, 30 i 31 de desembre de 2004 i 3 i 4 de gener de 2005.

- Nomenament de personal interí.

- Associació de pares i mares amb fills discapacitats de la comarca de la Selva: suport de l'Ajuntament per la lloable tasca que es porta a terme des de l'esmentada associació.

- Anul·lació d'una llicència d'activitats relativa al transport de paqueteria per una errada involuntària en la sol·licitud de la pròpia interessada.

- Contractació de la Sra. Maria Cachinero com a professora de música de la Llar d'Infants Municipal.

Sessió del 15 de desembre de 2004

- Atorgament de llicències d'obres i llicències de primera ocupació.

- Aprovació del protocol d'intencions entre el Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament per a la construcció d'un col·legi públic a Vidreres que substitueixi el CEIP Sant Iscle.

- Devolució de fiança i transmissió de llicència d'obertura a l'establiment dedicat a la venda al detall de gèneres de confecció al carrer Catalunya número 14.

- Pagaments i despeses: Marató de TV3, pagament de 1.660 euros més IVA, lloguer d'equip de so i llum, autorització per utilitzar el Passatge Casino i, a més, l'Ajuntament es farà càrrec de la neteja de la Sala-Teatre del Casino La Unió un cop acabat l'acte.

- Club Olímpic Vidreres: Trofeus i servei d'ambulància del XXI Cros escolar i el XVIII Cros de Vidreres, celebrats el 21 de novembre de 2004, per import de 1.201,62 euros.

- Sala-Teatre del Casino La Unió: acceptació del pressupost d'import 8.363,60 euros, presentat per Antonio Martín Avalos, per a la instal·lació d'una taula de control Titan-48.

- Vehicle de la Brigada Municipal: acceptació de la proposta del concessionari Nissan Camps Motor SA per a l'adquisició d'un Nissan Cabstar per 19.707,85 euros.

- Autoritzar al Club Esportiu les Rabasses la organització d'una cursa de BTT el dia 13 de febrer de 2005, fent ús del pavelló municipal.

Sessió del 23 de desembre de 2004

- Denegació de la proposta de conveni per a la gestió de l'Aula de Natura de Vidreres durant l'any 2005 presentada per la societat Saba 21 promoció dels valors ambientals SL.

- Utilització de la via pública: autoritzar a l'empresa WRT Services SL la posada a punt de vehicles de rally per la carretera forestal de l'ermita de la Creu de Lloret i variants situades dins el terme municipal de Vidreres, els dies 10, 11, 12, 13 i 14 de gener de 2005, i aprovar una taxa de 1.696,15 euros.

- Permís municipal ambiental per a l'obertura d'un local dedicat a magatzem de productes làctics de l'empresa Industrias Casellas SA a la nau 7 de la zona de la carretera de Lloret. Expedient a informació pública.

- Llicències de segregació i reparcel·lació, llicències d'obres, llicències de primera ocupació i devolució de fiances.

- Treballs de pavimentació a Aiguaviva Parc realitzats per l'empresa Salvador Serra SA: resum d'imports pendents de 70.134,54 euros, pagament a compte de 30.000 euros.

- Trasllat d'activitat: l'Ajuntament acorda fer una consulta a la Comissió d'Urbanisme de Girona per tal que informin de la viabilitat de la proposta de traslladar a una finca de 7.500 m² de superfície de Can Monge de Les Bories la indústria de manipulació de suro en brut que l'empresa Jovanet SL té actualment al nucli urbà de Vidreres, concretament al carrer Juli Garreta número 53.

- Catàleg de masies i cases rurals: signatura d'un conveni entre l'Ajuntament i l'Associació Catalana de Municipis i Comarques per a la investigació, recerca i redacció del catàleg de masies i cases rurals del municipi de Vidreres. ■

Sortides de l'Agenda 21 Local de Vidreres

A part d'altre tipus d'activitats -presentació, fòrums, jornades...- el darrer trimestre del 2004 l'Agenda 21 Local de Vidreres va organitzar tres sortides: una caminada pels Estanys de Sils, el triatló de Caulès i una caminada fins al castell de Sant Iscle.

La caminada pels Estanys de Sils es va desenvolupar el diumenge 17 d'octubre i va comptar amb l'assistència d'unes 10 persones. Els participants van fer un recorregut per l'Estany de Sils per veure el seu patrimoni natural i les actuacions realitzades els darrers anys. També es va visitar el Centre d'Interpretació.

El 1r Triatló de Caulès, que se celebrà el diumenge 7 de novembre, va ser una combinació de tres esports en les rutes d'entrada al Massís de Cadiretes des de Vidreres. Va ser una cursa popular no competitiva, amb el simple objectiu de participar i conèixer l'entorn natural de Vidreres. Hi havia 3 modalitats -individual, per equips i per equips amb relleu- i el circuit estava senyalitzat amb punts de control i avituallament. Es va quedar a 2/4 de 10 del matí al Centre Hípic de Vidreres per formalitzar les inscripcions i la sortida va tenir lloc a les 10 del matí. El recorregut en BTT va anar del Centre Hípic de Vidreres fins els pantans d'en Llobet, passant per l'ermita de Caulès. Aquest tram fa uns 10 quilòmetres i és d'una dificultat mitjana. La prova de caiac va consistir en un circuit senyalitzat en el primer pantà d'en Llobet. L'última part va ser un circuit circular de 4 quilòmetres corrent des del pantà fins al castell de Sant Iscle i tornar.

Finalment, la caminada al castell de Sant Iscle es va dur a terme el dijous 28 de novembre. El patrimoni cultural (artístic, arqueològic i històric) de Vidreres és extens i es compona d'ermites, esglésies, fonts, restes arqueo-

lògiques, masies centenàries i arbres monumentals, entre d'altres. El castell de Sant Iscle és un dels elements més importants del seu patrimoni arquitectònic i és un dels elements més importants del seu paisatge. Per arribar-hi, hi ha una ruta senyalitzada que comença a la carretera que porta a Llagostera. S'hi accedeix per un camí de terra, prop de l'encreuament amb la carretera de Vidreres. La ruta que arriba cap al castell passa per la Torre d'en Llobet en direcció als pantans. La masia fortificada de la Torre d'en Llobet és una de les masies més importants del terme i està catalogada com a bé d'interès nacional. Un cop es travessa la riera d'en Llobet se segueixen les indicacions i s'arriba al primer pantà d'en Llobet, creuant les zones rurals de Vidreres. Més endavant ens endinsem al bosc, que presenta els principals trets del bosc mediterrani, que caracteritza a l'espai natural del Massís de Cadiretes. Les senyals ens porten al castell de Sant Iscle a uns 5 quilòmetres, al vessant sud del turó del castell, des d'on s'enfila un petit camí que haurem de recórrer a peu.

La ruta té una durada d'una hora i mitja a peu i d'uns 50 minuts en BTT i també es pot fer a cavall. La caminada del passat novembre va comptar amb l'assistència d'unes 24 persones.

El castell de Sant Iscle és un element militar de propietat privada dels segles XII-XIV (1101-1400). Consta d'un cos de planta rectangular, força arrasat i, adjacents, dues torres rodones als angles. És un edifici protegit en qualitat de bé cultural d'interès nacional des de l'any 1985, que també comprèn les restes de l'ermita de Sant Iscle. El seu estat i el dels accessos és dolent, fruit de l'abandonament i la quantitat de vegetació. Les principals estructures que manté l'edificació permeten descobrir clarament com era el recinte inicial, tot i que el pati d'armes s'haurà de netejar i desenrunar. ■

La problemàtica de la urbanització Aiguaviva Park

MANUEL VALDIVIESO BARNETO
REGIDOR DE LA PCCV A
L'AJUNTAMENT DE VIDRERES

L'Agrupació de Parcel·listes d'Aiguaviva Park desitja informar els veïns de Vidreres de la problemàtica de la nostra urbanització, i ja que el problema amb l'Ajuntament es remunta a l'any 1947, intentarem resumir al màxim la nostra informació.

Pla Parcial

L'Ajuntament aprova el Pla Parcial d'Aiguaviva Park l'any 1974 amb una superfície de 2.174.800 m² i distribuït en 1994 parcel·les.

El juliol de 1978, l'Ajuntament (Sr. Sala i el seu equip) modifica el Pla Parcial.

El desembre de 1978, Urbanisme denega aquesta modificació.

"Primera gran ensopagada. Les zones verdes ja han sigut canviades, els carrers no coincideixen amb el Pla Parcial de 1974 i el promotor ha venut parcel·les corresponents en zones verdes".

L'any 1981, el Sr. Sala requereix al promotor que torni 101.000 m² de zones verdes que ja han estat venudes com a sol urbà, segons l'expedient sancionador d'Urbanisme núm. 192/73, de data 17/05/83, on es sanciona al promotor amb 24 milions de pessetes.

El 1982, l'Ajuntament (el Sr. Sala n'és el batlle) modifica el Pla Parcial de Vidreres.

L'Ajuntament insta a cobrar el 10% dels terrenys de la urbanit-

zació com a aprofitament mitjà, en base a una llei de 1981. "Això és il·legal, ja que les lleis no tenen caràcter retroactiu i el Pla Parcial d'Aiguaviva Park és del 1974".

Com que el Sr. Sala insisteix en les seves peticions al promotor, aquest es veu obligat a acudir als tribunals de justícia.

L'any 1984, el promotor guanya aquest plet, segons sentència núm. 275 del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) en la qual es ratifica que la urbanització Aiguaviva Park és sol urbà a tots els efectes, ja que l'Ajuntament en les seves declaracions reconeix que hi ha construïdes més del 50% de les parcel·les.

El Sr. Sala recorre aquesta sentència per no estar-hi conforme.

L'octubre de 1986, es reuneixen el Sr. Sala, l'Ajuntament, el promotor i Urbanisme, firmant un acord a esquenes dels propietaris de la urbanització (el promotor no era l'únic propietari).

El novembre de 1986, el Tribunal Suprem dicta una sentència que anul·la l'acord pactat en el qual es tornava a modificar el Pla Parcial de 1974 i, al mateix temps, ratifica que el promotor no té l'obligació d'entregar a l'Ajuntament el 10% d'aprofitament mitjà.

"Aquí és on comença el gran engany per part de l'Ajuntament i el promotor".

Donat que el promotor té la sentència del Tribunal Suprem en la qual es manifesta que la urbanització és sol urbà,

que ja estan construïdes més del 50% de les parcel·les, que totes les obres d'infraestructura estan totalment acabades i que l'Ajuntament havia recepcionat la urbanització el 12 d'agost de 1983 (certificació que obra en el nostre poder), el promotor es posa d'acord amb l'Ajuntament per tal de no prestar els serveis municipals obligatoris (enllumenat públic, brosses i manteniment), però a canvi demana 40.000 m² de terreny i llicència per construir una benzina en aquests terrenys, que no li exigeixin el retorn dels terrenys venuts en zones verdes i que se silencii les irregularitats comeses en la urbanització.

Agrupació de Parcel·listes

L'any 1995 es crea l'Agrupació de Parcel·listes amb la finalitat de defensar els drets dels veïns de la urbanització arran de les irregularitats que s'observen.

Demanem a l'Ajuntament que ens presti els serveis municipals obligatoris.

Proposem a l'Ajuntament col·laborar econòmicament, tots els veïns, en l'arranjament dels desperfectes de la urbanització, per tal de disposar d'una urbanització digna, amb el següent repartiment: Veïns 40%, Promotor 40% i Ajuntament 20%, proposta que fou rebutjada per l'Ajuntament i que ens va obligar a anar als tribunals.

El 1996 comença la cadena de plets contra l'Ajuntament per no complir amb els seus compromisos municipals. ■

Junta de Conservació

L'any 1995, a l'empara de l'acord que firmaren l'Ajuntament, el promotor i Urbanisme el 1986 (anul·lat el mateix any pel Tribunal Suprem), l'Ajuntament crea la Junta de Conservació de la urbanització.

"Comencen els grans enganys de la Junta, emparats per l'Ajuntament".

El 1998, per a l'arranjament dels carrers i la posada en servei de l'enllumenat públic a la urbanització, l'Ajuntament sol·licita al Departament de Finances de la Generalitat de Catalunya autorització per avalar a la Junta de Conservació per una quantitat de 30 milions de pessetes.

El Departament de Finances denega rotundament aquesta sol·licitud i, en canvi, sí que l'autoritza (amb certificació de l'esmentat Departament, doc. RE5627), donat que els carrers ja són de l'Ajuntament, perquè procedeixi a l'arranjament dels carrers amb càrrec als pressupostos municipals. L'Ajuntament ho accepta i firma, segons contracte que subscriuen l'oficina del BSCH de la plaça de l'Església de Vidreres i el Sr. Sala. El Sr. Sala, contravenint allò firmat i autoritzat per Finances, enganya als parcel·listes d'Aiguaviva Park obligant-los, de forma fraudulenta, a què retornin 30 milions de pessetes a l'Ajuntament, o sigui, "inclouent aquest import a les Quotes de Conservació".

Plet de la benzinera

El 1998, una sentència del Tribunal Suprem ratifica que la benzinera fou construïda en uns terrenys qualificats com a zona verda que en cap cas són zona de serveis (primer fracàs

de l'Ajuntament).

L'any 2000, un auto del TSJC ordena l'enderrocament de la benzinera, ja que està en una zona verda establerta en el Pla Parcial de 1974 encara vigent. L'Ajuntament recorre aquest auto.

El 2003, el Tribunal Suprem falla que no s'admet l'esmentat recurs i ordena que es compleixi l'auto de l'any 2000 (enderrocament de la benzinera).

L'any 2004, el TSJC emet un nou auto en el qual ratifica que en l'improrrogable termini de 3 mesos s'ha de dur a terme l'enderrocament de la benzinera i insta l'Ajuntament a complir la sentència amb data límit del 8 de gener de 2005.

Sentències de plets interposats

El mes d'abril de 2003, el TSJC dicta la sentència núm. 480/2003 en la qual declara nul de ple dret l'acord firmat el 1986 per l'Ajuntament, el promotor i Urbanisme, ratifica que el Pla Parcial vigent segueix sent el de l'any 1974 i que els terrenys on està ubicada la benzinera són zona verda, i declara nul·les de ple dret les modificacions de carrers i zones verdes canviades l'any 1978 i la constitució de la Junta de Conservació.

Així mateix, manifesta que la modificació presentada el 1978 no tenia projecte; que no existeix ni informe jurídic ni tècnic, informació imprescindible per a una modificació de Plans Parcial; que manquen 105.000 m² de carrers i que els canvis de les zones verdes s'han dut a terme sense disposar de l'autorització del Parlament de Catalunya, que és un requisit imprescindible.

Nota: Aquesta sentència ha estat recorreguda per l'Ajuntament.

Com a conseqüència d'aquesta sentència, dels aproximadament 1.200 habitatges que hi ha construïts, prop de 900 s'haurien d'enderrocar en compliment de la mateixa.

El setembre del 2003 el Tribunal va dictar la sentència ferma núm. 1029/03 condemnant l'Ajuntament a retornar als parcel·listes d'Aiguaviva Park 71.800.000 pessetes per les obres realitzades els anys 1997 i 1998, ja que aquestes són nul·les de ple dret.

El desembre del 2003, el Tribunal dicta la sentència ferma núm. 1303/03 condemnant l'Ajuntament. Aquesta sentència anul·la de ple dret tot allò acordat en una assemblea de parcel·listes que va presidir el Sr. Figueras (alcalde de Vidreres) en la qual es va negar el dret de votar a 93 parcel·listes (considerant que amb aquest vot perdria l'assemblea de la Junta de Conservació) i en la qual es va aprovar un pressupost d'aproximadament 70 milions de pessetes.

La sentència del TSJC núm. 964/03 condemna l'Ajuntament de Vidreres i el Consell Comarcal de la Selva, notificant que el cobrament de totes les quotes efectuades pel Consell Comarcal és nul de ple dret, ja que s'aplica la Llei General Tributària i aquestes quotes no són tributs (s'haurien d'haver cobrat per procediment civil). Aquesta sentència està recorreguda davant del Tribunal Suprem per a la unificació de criteris. "No hi ha cap argument al·legat que modifiqui la sentència, només serveix per allargar el seu compliment".

Nota: Donat que les anteriors sentències declaren que la Junta de Conservació és nul·la, en conseqüència és nul tot allò cobrat, aproximadament 3 milions d'euros.

El mes d'octubre de 2004, es

dicta sentència núm. 593/04 en la qual es condemna l'Ajuntament per no permetre l'entrada a l'assemblea de parcel·listes d'Aiguaviva Park de l'any 2000 a un nombre indeterminat de veïns. En aquesta sentència, el TSJC ens torna a ratificar que tots els acords adoptats són nuls de ple dret, entre ells l'aprovació dels prop de 70 milions de pessetes (sentència ferma pendent d'execució).

Nota: Totes les sentències que anul·len els acords aprovats en les assemblees obliguen l'Ajuntament per ser el condemnat a retornar les quantitats cobrades per la Junta de Compensació a través del Consell Comarcal de la Selva als parcel·listes. El muntant s'apropa als 3 milions d'euros.

Aigua potable

El TSJC ha dictat sentència ferma núm. 966/04 condemnant la Generalitat de Catalunya i l'empresa Rec Madral Cia. d'Aigües (Sr. Carles Mallart), en la qual manifesta que el preu del m³ d'aigua potable ha de ser igual per a tots els veïns de Vidreres i de les urbanitzacions, és a dir, a 33 pessetes/m³.

Nota: Per al vostre coneixement, els veïns d'Aiguaviva Park estem pagant l'aigua a quasi 200 pessetes/m³.

L'any 2001, l'Agrupació de Parcel·listes sol·licita una reunió amb el delegat del Govern de la Generalitat a Girona, Sr. Carles Llorenç, amb la finalitat que fes de mediador entre l'Ajuntament i l'Agrupació per tal de solucionar el problema de la urbanització. Celebrada aquesta reunió, no fou possible arribar a cap acord, ja que l'únic que pretenien era muntar un altre frau i que el paguéssim els veïns de la urbanització.

El setembre de 2003, l'Agrupació de Parcel·listes mantinguérem una reunió amb l'equip de

Convergència de l'Ajuntament de Vidreres per intentar arribar a un acord i solucionar la problemàtica d'Aiguaviva Park. 15 dies més tard es porta a terme una altra reunió amb l'equip d'Esquerra Republicana amb la mateixa finalitat.

Conclusió d'aquestes reunions: el grup de CiU culpa dels problemes a ERC.

15 dies després celebrem una nova reunió amb els dos grups junts, el contingut de la qual resumeixo a continuació:

L'Ajuntament ens **demana que retirem tots els contenciosos pendents de sentència**. L'Agrupació de Parcel·listes **respon que sí, però amb la condició de que se'ns retornin tots els diners cobrats il·legalment**. Resposta de l'Ajuntament: **d'això, res de res**.

El dia 30 de novembre de 2004, en la celebració del Ple municipal que es desenvolupa a la Sala d'Actes de l'Ajuntament, es torna a demanar públicament que l'Agrupació de Parcel·listes desitja, d'una vegada per totes, tenir ja resolt el problema de la urbanització.

El motiu d'aquesta petició ve donat pel fet que estem a l'espera d'una nova sentència del Tribunal Suprem, ja que per al compliment de la resolució núm. 480/03 del TSJC s'haurien d'enderrocar uns 900 habitatges per estar edificats en zones verdes o enmig de carrers (negligència de l'Ajuntament per facilitar el permís d'obra, en el seu dia, sense tenir en compte el Pla Parcial que regeix la urbanització). Considerant que aquest és un tema molt seriós, creiem que el millor que es pot fer és negociar amb l'Ajuntament abans que es dicti la referida sentència i poder-la retirar del jutjat.

Amb data 3 de desembre

de 2004, el TSJC dicta una nova sentència condemnatòria de l'Ajuntament i l'Entitat Urbanística de Conservació d'Aiguaviva Park, declarant nuls els acords presos per la Junta i emprats per l'Ajuntament el 19 de gener de 2002: **prorrogar el cobrament de les quotes de l'exercici 2001, que puguen al voltant de 70 milions de pessetes**.

(Si considerem que, malgrat la seva il·legalitat d'acord amb les sentències, la Junta fou creada l'any 1995 i que per llei la seva durada és de 5 anys improrrogables, què pretenien amb aquesta pròrroga?).

"Els polítics no poden ser tan irresponsables, han de pensar que els diners que s'hagin de retornar els hauran de pagat tots els veïns de Vidreres, és per això que demanem als polítics més **humilitat** i menys **supèrbia**, que ja n'hi ha prou **d'enganyar i manipular els veïns amb la seva prepotència**, i si aquestes persones no estan preparades per gestionar un ajuntament, estarien millor a casa seva i no complicant la vida als veïns.

Veïns de Vidreres, després d'exposar-vos i resumir-vos el problema d'Aiguaviva Park, és pel que hem volgut fer públiques les peticions realitzades en diverses ocasions als polítics de l'Ajuntament perquè siguin valents i s'asseguin per resoldre el problema, que és molt seriós i té una repercussió econòmica bastant elevada.

Els polítics estem per resoldre els problemes dels veïns, no per crear-n'hi, i en el cas d'Aiguaviva Park han interposat primer els seus criteris que evitar resoldre els veritables problemes, tot i conèixer l'elevat cost que suposarà la seva solució als habitants de Vidreres". ■

Reflexions des de l'oposició

REGIDORS DEL GRUP PER AL
PROGRÉS DE VIDRERES - PSC

Quan estem fent aquest escrit podem dir que l'any 2004 s'està acabant i que diverses entitats ens han fet arribar la seva preocupació per la situació econòmica que estan patint? La pregunta és: Què ha passat aquest any? I la resposta és ben fàcil. Estem a mitjans de desembre i les entitats i associacions encara no han cobrat les subvencions que l'Ajuntament els concedeix cada any per ajudar a portar a terme la seva programació i, com es pot entendre, a aquestes alçades ja tothom té les activitats realitzades i el pressupost esgotat. Des de quan els diners que es necessiten per passar l'any s'entreguen a finals d'any? Des de quan s'aproven les subvencions del 2004 en el ple del 30 de novembre de 2004? Així no anem bé, fent que una sèrie d'associacions i entitats que estan treballant pel bé del poble tinguin uns problemes i unes mancances totalment innecessàries. Com podeu entendre això no hauria passat si les subvencions s'haguessin aprovat més aviat. I per què no ha estat així? No sabem si és per falta de previsió, per falta de diners o per desinterès però, sigui quin sigui el motiu, repeteixo que així no anem bé.

Un altre tema a comentar és que el nostre Ajuntament (l'Equip de Govern) hagi demanat una revisió

cadastral. Com tots sabeu el cadastre periòdicament fa una revisió per actualitzar els valors cadastrals de béns i immobles. Cada any, a aquests valors, per llei, se'ls aplica l'augment corresponent. Quan hi ha la revisió, aquest augment és molt alt, ja que el que es fa és actualitzar el valor i, com sabeu, en aquests moments els preus dels habitatges no paren de pujar. Doncs bé, el nostre Ajuntament (l'Equip de Govern), ha demanat que hi hagi aquesta revisió sense que el cadastre l'hagi proposat. I això què comporta? Per l'Ajuntament un augment dels seus ingressos, ja que tant la contribució com la plusvàlua van lligats al valor cadastral, per als veïns un augment important dels seus impostos (en 10 anys pot haver-hi un augment del 150%). Es veu que no n'hi va haver prou amb l'últim augment del 20%, que ara ja demanem la revisió a l'avançada perquè, el que interessa, és disposar de més diners; està vist que no importa que això sigui en detriment de l'economia dels veïns.

Nosaltres creiem que més important que augmentar els ingressos, és saber gestionar bé els que tenim. I això va lligat amb l'altre tema que volem tractar.

Suposem que ja sabeu que s'ha aprovat construir una nau industrial per a la Brigada Municipal al polígon de la Carretera de Lloret, en uns terrenys que, per llei, ha

cedit el promotor per poder desenvolupar el pla parcial. En aquest cas la cessió ha estat de dos solars de 1000 m²: un d'ells ja va sortir a subhasta per 25 milions de les antigues pessetes (150.000 €) i l'altre és on està previst construir la nau per a la Brigada.

El nostre grup està d'acord amb aquest nou local, ja que el d'ara, és insuficient. Però en el que no podem estar d'acord és en el cost d'aquesta obra, ja que el projecte de construcció més el pressupost de construcció més el preu del solar, puja a 100.660.000 pessetes (605.000 €) i, avui, el promotor té a la venda naus de les mateixes característiques construïdes per 73.500.000 pessetes (441.000 €).

S'entén que una empresa especialitzada en aquest tipus de construcció pugui oferir el mateix que l'Ajuntament (Equip de Govern) vol construir, però a un preu molt inferior. Nosaltres creiem que el que s'hauria de fer és vendre els 2 solars i comprar la nau ja construïda, ja que això representaria un estalvi de quasi 27.287.000 de pessetes (164.000 €), per a les arques municipals.

Per això diem que no podem estar d'acord en aquesta decisió i tornem a repetir que és tan important tenir ingressos com saber gestionar-los bé. ■

El futur ús de les antigues casernes de la guàrdia civil

Una vegada realitzada l'adquisició de les antigues casernes de la guàrdia civil per part de l'Ajuntament de Vidreres, en aquests equipaments no s'hi porta a terme cap activitat.

Durant l'última campanya electoral els diferents grups polítics van proposar diverses opcions d'ús d'aquests equipaments, des de tanatori, fins a biblioteca, passant per hotel d'entitats...

ANNA I EVA VIADER SOLER

En la tercera edició de la secció "El debat" volem saber què n'opina la gent del poble. La pregunta proposada és la següent: Quina utilitat donaries a les antigues casernes de la guàrdia civil?

ESTEL FONT BRUGUÉ

"El que trobo a faltar és un centre de dia i geriàtric municipal, ja que els equipaments per a jovent estan complets amb les activitats que es fan al centre cívic i la biblioteca".

JOSEP BANYERAS OLIVER

"Un centre d'entitats, perquè les del poble com ara les AMPA, Reis, Pastorets, Ludibàsquet... tinguin un local".

RICARD DEULOFEU LLORCA

"Faria un centre logístic d'ambulàncies, per tenir aquest servei al poble".

JORDI BALLÓ CARLOS

"Que es destinés una part per als joves i l'altra per a les entitats del poble".

CRISTINA YANGUAS RODRÍGUEZ

"Un cinema, perquè no n'hi ha cap al poble"

ELOI RODRÍGUEZ CORRAL

"Un local per a entitats, ja que n'hi ha moltes que no en tenen o bé se'ls ha fet massa petit".

PERE BOSCH AUGUÉ

"Un geriàtric, perquè tot i que n'hi ha un a Vidreres és privat".

MARTA ROMAGUERA NIELL

"Un local perquè el jovent es pogués reunir i fer activitats".

SANDRA YAGUAS MARTÍNEZ

"Una sala on es puguin trobar els joves per fer activitats".

JOAN PEINADO GARRIDO

"Un local per al jovent".

MOHAMED KOUKOUH
 "Un geriàtric municipal, ja que n'hi ha un però és privat".

RAMON VERDÚ CASALS
 "Un local d'entitats, perquè n'hi ha que no tenen cap lloc per reunir-se".

CONCEPCIÓ VILA SERRANO
 "Un cinema, perquè si vols anar-hi t'has de desplaçar a Girona, Blanes o Platja d'Aro".

NÚRIA DALMAU BADOSA
 "Un cinema, ja que falta al poble".

ANNA BABOT SALA
 "Podria servir d'ampliació del Centre Cívic, que cada cop inclou més activitats i utilitzar els pisos per a la gent jove de Vidreres".

JOAN TERMES SITJÀ
 "Hotel d'entitats on cadascuna de les entitats del poble que vulgui tingui un local per reunir-se".

ISABEL CADENA GORDILLO
 "Un local per al jovent, per reunir-se, un lloc recreatiu".

El racó de la biblioteca

GEMMA CIURÓ SOLER

Aquesta vegada aprofitem aquest petit racó per fer-vos cinc cèntims de les activitats que es van dur a terme durant la passada tardor a la biblioteca.

La primera activitat va ser una exposició de tardor que vam anomenar "Bolets, castanyes i cargols amb banyes". Aquesta exposició va anar acompanyada d'una guia de lectura amb tot el material de tardor que tenim a la biblioteca. També vam contractar dos espectacles aprofitant la campanya de dinamització cultural a les biblioteques que ens ofereix la Diputació de Girona. Va venir la Dolors Arqué a explicar-nos dues sessions de contes: "Castanyes bullides i castanyes torrades" i "Contes constipats". Van ser contes molt divertits i amb molt bona acceptació per part del nombrós públic assistent.

També dins aquesta campanya de dinamització vam fer una sessió de "Contes per pensar" de Jorge Bucay, a càrrec de la companyia *Va de Contes*. Es tracta d'una sessió de contes per a adults que ajuden a pensar en diferents aspectes i situacions de la vida quotidiana. Van assistir-hi una vintena de persones que van poder gaudir d'aquests contes.

I com que ens agrada estar al dia en tot, quan vam saber que la Mafalda aquest any havia fet 40 anys, vam voler celebrar el seu aniversari amb una exposició titulada "La Mafalda en fa 40", que constava de divers material: tots els seus llibres, pòsters i murals, tires còmiques molt divertides, personatges, etc. Finalment, i aprofitant les festes nadalenques, com cada any vam fer una Guia de Lectura titulada "Aquest Nadal... vine a la Biblioteca" on hi havia tot el material que tenim de Nadal: llibres de decoració, contes, poemes, cançons, llibres de cuina...

Per celebrar el Nadal vam organitzar un espectacle a càrrec de *l'Espina de la Sardina* que es titulava "Contes de Nadal". Els nens i nenes van veure un tió que menjava i els va cagar una figureta de xocolata.

Ah! i... alguns dies va venir el Pare Noel en persona a la porta de la Biblioteca a repartir les Guies de Lectura i xocolatines per als més menuts.

Vam acabar el trimestre amb l'obra de teatre de "La Bruixa Aida".

Durant tot el trimestre van anar venint els nens i nenes d'educació infantil de les dues escoles de Vidreres a fer l'Hora del Conte a la biblioteca. Es tracta d'una activitat concertada entre la biblioteca i les escoles per tal de garantir que el servei de biblioteca arriba a tots aquests nens amb l'objectiu de crear un hàbit lector que ben segur no deixaran.

Bé, només resta dir-vos que esperem que hagueu passat un Bon Nadal, que properament us informarem de les activitats que programarem per al proper trimestre... i que hem demanat als Reis una biblioteca nova! ■

Salvem el Pla de Vidreres: Quin poble volem per al futur?

ASSEMBLEA IMPULSORA DE
L'ASSOCIACIÓ "SALVEM EL PLA
DE VIDRERES"

Sempre ens hem caracteritzat per ser un poble humil, però amb personalitat pròpia. La gent que hi ha habitat des de sempre o que hi ha vingut més recentment, hi ha trobat un acolliment càlid i agradable; les nostres tradicions es conserven com el primer dia i atrauen gent dels pobles veïns que les admiren amb enveja. A vegades arribem a ser durs i crítics amb el poble dient-nos "és lleig", i llavors arriba el "però": "...però estem situats en un lloc prou privilegiat, entre mar i muntanya". És a dir, que ben mirat, moltes coses no en destaquen, però sí la personalitat pròpia d'un entorn singular.

El projecte de macro-polígon industrial (i d'oci), previst en el planejament urbanístic municipal sota el nom de *parc d'activitats* pot fer canviar completament aquest entorn. Contra aquesta previsió l'Associació de Naturalistes de Girona (i amb el suport de propietaris de la zona afectats) en el seu moment ja va presentar un recurs contenciós administratiu, pendent encara de resolució. Si no es guanya aquest recurs i la promotora ha comprat terreny suficient, el polígon podria ser una realitat en poc temps.

Parlem d'una àrea que s'acosta a 100 camps de futbol junts. Aquesta superfície compromet gran part del Pla de Vidreres, i va des de la carretera de Lloret

fins a la N-II.

Conseqüències directes:

- Pèrdua de les millors terres de conreu de Vidreres (les analítiques ho demostren).
- Fi del paisatge -de plana agrícola buida- més singular de Vidreres.
- Desallotjament de la gent que vol seguir vivint-hi.
- Afectació d'un corredor biològic que connecta Cadiretes amb altres espais naturals (Turons de Maçanet, Estanys de Sils, Corredor - Montnegre).
- Immensa despesa d'aigua, en un poble on precisament no en sobra ni una gota a l'estiu.
- Essent zona inundable, a on es desviaran les avingudes?
- Essent tants cops paper mullat la reglamentació ambiental, com es garantirà el respecte de les noves indústries al medi, si els promotors del polígon només el justifiquen per les bones comunicacions? Tenim el cas de la ATO, que segueix fent pudor i sorolls tot i les "intervencions" municipals i de Generalitat (si algun tímida avenç s'obté és per la pressió del veïnatge).

No es pot fer en altres àrees? A alguna que ja tingui indústria? Cal trinxar tota aquesta superfície, de tant valor agrari, ecològic i paisatgístic? Convé fer aquest polígon a Vidreres, un poble que ja creix només per la seva qualitat de vida?

Acceptem qualsevol desdoblament de la carretera de Llagostera? Amb dos carrils per banda, a més d'un vial de serveis per banda, en total 6 carrils, pot arraconar definitiva-

ment el nostre nucli dels bonics paisatges del Pla i el Massís de Cadiretes, amb diversos enllaços faraònics com a l'entrada per l'Est, o a la Goba.

Perquè ens fem aquestes preguntes promovem *Salvem el Pla de Vidreres*, per lluitar (o com a mínim fer repensar) els plans que afectaran el nostre poble en un futur més immediat. Volem seguir sent "VIDRERES, ENTRE MAR I MUNTANYA", i no, "Vidreres, entre polígon i polígon". Cal preservar el Pla buit. Cal una indústria respectuosa amb el veïnatge. Calen infraestructures, però integrades al paisatge. Si tu també ho penses, no et quedis amb els braços plegats!

El proper dissabte 22 de gener, a les 5 de la tarda, al Casino, farem la reunió fundacional de l'associació *Salvem el Pla de Vidreres*, a la qual tothom que vulgui ser-ne fundador és convidat a participar-hi. Tot seguit, a les 18 h, farem l'acte de presentació pública de la campanya per salvar el Pla. Si vols continuar gaudint del que és essencial del paisatge de Vidreres, no hi faltis! Està obert a tothom.

Els promotors d'aquesta iniciativa som: Jordi Presas, Xavier Jorquera, Remei Aldrich, Jordi Corona, Oriol Costa, Eduard Adrobau, Laura Puig, Marina Fullà, Joan Rutllan, Josep Rutllan, Anna Fernández, Lluís Suy, Lluís Bas, Josep Bas, Jordi Pruneda, Joaquim Bayé, Raül Valls, Estefania Watson, Joan Carles Cuello, Marlés Carrillo. ■

Manifest de l'IES Vidreres

EL CLAUSTRE DE PROFESSORS I PROFESSORES DE
L'IES VIDRERES

Davant la situació creada per les imputacions de l'Audiència Nacional a l'alumne d'aquest centre Eric Bertran, el Claustre de professors i professores de l'IES Vidreres, reunit amb data 17 de desembre de 2004, vol manifestar:

1.- Des de la perspectiva de la nostra funció docent, constatem que en el tractament d'aquest cas s'ha generat una profunda contradicció entre les actuacions de l'Audiència Nacional i el treball pedagògic entorn de valors com la tolerància, el respecte a la diversitat i la resolució dialogada dels conflictes que dia a dia ens esforçem a desenvolupar en el nostre centre.

2.- Entenem que en el cas que ens ocupa s'ha produït una vulneració del principi de proporcionalitat entre la suposada falta i els instruments coercitius empleats. És lícit preguntar-se si la contundent actuació judicial i dels cossos i forces de seguretat de l'Estat ha estat recolzada en un treball rigorós d'investigació o tota l'operació ha estat presidida per una apreciació, com a mínim precipitada, dels fets suposadament constitutius de delictes. Si en qualsevol cas hem d'exigir dels poders públics actuacions prudentes, mesurades i equilibrades, tractant-se d'una situació que implica un noi de catorze anys, aquesta reclamació esdevé un imperatiu ineludible.

3.- Tant el mètode emprat com l'excés de les imputacions lesionen, al nostre judici, l'esperit i

la lletra de la Declaració Universal dels Drets dels Infants, lesió propiciada per una Llei del Menor la formulació actual de la qual és susceptible d'interpretacions extremes i poc concordes amb l'esperit que ha regit el tracte amb els menors.

4.- Un centre docent és el reflex de la societat en la qual està inserit, amb les seves especificitats culturals, lingüístiques i històriques; amb la seva capacitat d'acollir i integrar altres realitats; amb la riquesa que proporciona la diversitat, però també amb les seves contradiccions i tensions. Com a educadors, considerem aspectes fonamentals de la nostra funció fomentar el respecte, facilitar l'enteniment, arbitrar el conflicte i conscienciar sobre la necessitat de la negociació com a mètode per resoldre els problemes per sobre de les opcions de força. Dissortadament, hem pogut constatar que els fets que motiven aquest comunicat únicament han servit per crispar ànims i radicalitzar postures dins la comunitat educativa.

5.- Com a Claustre de professors volem manifestar el nostre desig que les coses se situïn en la seva justa dimensió; que la rigidesa deixi pas a la flexibilitat; que torni la normalitat per a l'Eric, la seva família i tots els qui ens hem sentit afectats pels fets que motiven aquest comunicat. Pot ser un bon moment per -superant exasperacions subjectives i temptacions d'instrumentalització- fer un exercici de reflexió sobre els drets i llibertats individuals i col·lectius i la seva aplicació legal i pràctica en el nostre context social. ■

Vidreres supera els 6.200 habitants

Entre el 15 de setembre i el 15 de desembre de 2004, la població de Vidreres va registrar un increment de 153 persones, arribant a un total de 6.206 el número d'habitants censats en el nostre municipi.

Segons les dades del Padró municipal, dels 6.206 habitants que tenia Vidreres a mitjan desembre del 2004, 3.255 eren homes i 2.951 dones.

Quina de l'escola Salvador Espriu

La Quina solidària organitzada per l'escola Salvador Espriu amb l'objectiu de recollir fons per a la Marató de TV3 (aquest any dedicada a la malaltia del càncer) va obtenir 3.159,36 euros (més de mig milió de pessetes). Agraïm la col·laboració i participació de tothom.

II Ruta dels Tapers a Vidreres

CLÀSSIC MOTOR CLUB VALL
D'ARO

El diumenge 14 de novembre de 2004, amb motiu de la celebració de la festa dels patrons de Vidreres Sant Iscle i Santa Victòria, el Clàssic Motor Vall d'Aro va organitzar la II Ruta dels Tapers al nostre poble.

El punt de partida de la ruta era a Castell d'Aro (seu del club) a les 9 del matí. Pels volts de les 10 del matí es començà a sentir el petar característic dels motors d'aquells vehicles d'èpoques passades que arribaven al poble.

Tots els vehicles participants van restar exposats a la plaça Lluís Companys, des de les 10 del matí fins a les 12 del migdia. Van ser molts els curiosos i els nostàlgics que es van passejar per la plaça contemplant i admirant aquelles peces de museu. Mentrestant, els participants van poder fruit d'un bon esmorzar al restaurant Can Pitu, per recuperar forces i fer-la petar tot comentant les peripècies de la segona Ruta

Alguns dels vehicles participants a la II Ruta dels Tapers.

dels Tapers.

A les 12 del migdia, els participants van fer un recorregut pels principals carrers del poble, fent sonar els clàxons per allà on passaven. El recorregut va ser: carrer la Celleria, Barcelona, Doctor Deulofeu, Orient, Costa Brava, Catalunya i va finalitzar a la plaça de l'Església.

Cal donar les gràcies a l'Ajuntament de Vidreres per la seva col·laboració i el seu suport en la segona Ruta dels Tapers, també al Cos de Vigilants per vetllar pel bon funcionament de la trobada i a la Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona

(sucursal de Vidreres) per la seva col·laboració en les activitats organitzades pels participants.

Des d'aquí, fem una crida a tot aficionat o propietari de vehicle d'època a fer-se soci del Clàssic Motor Club Vall d'Aro, així podrà gaudir d'un munt d'avantatges, com ara estar assessorat a l'hora de restaurar i posar de nou en circulació un vehicle d'època o un butlletí on poder anunciar quelcom per vendre o comprar i participar en les diferents activitats que realitza el club. ■

Qui ha renovat la cuina?

Encara hi ha molta gent que es pensa que qualsevol lloc és bo per llençar les deixalles que genera. Aquest és el cas dels desaprensus incívics que han renovat la cuina de casa seva i no se'ls ha acudit res més brillant que llençar la vella al Rec Clar. Hi és tot: la pica, la campana de l'extractor, les lleixes, calaixos i fins i tot plats i tasses. Aquí en teniu una foto per si la reconeixeu i podeu avisar els seus propietaris perquè retirin aquest munt de brossa d'un lloc que no li pertoca.

Activitats de l'Agrupació Sardanista Bella Dansa

LA JUNTA

Un any més se'ns presenta i, com és normal, hi ha un munt de coses que canvien, però a la vegada n'hi ha un munt d'altres que segueixen el seu curs habitual.

L'Agrupació Sardanista Bella Dansa de Vidreres, de moment, no preveu grans canvis, però sí que seguim en la nostra línia de dur a terme diverses audicions i festes al llarg de l'any. Aprofitem l'avinentesa per informar-vos de les activitats que tenim previst organitzar aquest 2005.

Doncs bé, un cop informats, només ens queda comentar-vos que esteu tots convidats a qual-sevol dels actes abans esmentats, tots ells amb entrada lliure.

Volem dir-vos també que el proper dia 18 de febrer cele-

Data	Hora	Festa	Tipus d'acte	Lloc
2-01	5 tarda	24a Diada del Soci	Audició i Ball	Pavelló cobert
3-03	5 tarda	Festa Fi d'Hivern	Audició i Ball	Sala Municipal del Casino
24-06	6 tarda	Festa de Sant Joan	Audició i Ball	Pça. de l'Església
2-07	10 nit	11a Nit d'Estiu	Audició i Ball	Pça. Lluís Companys
27-08	2/4 d'11 nit	24a Nit de la Sardana	Doble Audició	Pça. Lluís Companys
4-09	Tarda	Festa Major	Audició	-----
5-09	Tarda	Festa Major	Audició	-----
11-09	Tarda	Festa Major	Audició	-----
11-09	6 tarda	Diada Nacional de Catalunya	Audició	Pça. de l'Església
13-11	5 tarda	Festa Petita	Audició i Castanyada	Pça. Lluís Companys
11-12	5 tarda	Festa de Santa Llúcia	Audició i Ball	Sala Municipal del Casino

brarem l'Assemblea General de Socis de l'entitat; en primera convocatòria a 2/4 de 10 de la nit i en segona, a les 10. El lloc on es realitzarà és el Casino la Unió. Esperem l'assistència dels socis, ja que per a una entitat com la

nostra sou un important pilar i la vostra opinió és molt valuosa. Per acabar, aprofitem l'avinentesa per fer-vos arribar els nostres millors desitjos per a aquest nou any que acabem d'emprendre.

■

Mans Unides de Vidreres presenta l'Agenda Latinoamericana 2005

MANS UNIDES DE VIDRERES

El divendres 3 de desembre de 2004, a 1/4 de 10 del vespre, a la Sala d'Actes de l'Ajuntament de Vidreres, va tenir lloc la presentació de l'Agenda Latinoamericana 2005, amb el lema "Despullant el nou imperi". L'acte va ser organitzat per Mans Unides de Vidreres amb la col·laboració de l'Ajuntament i va seguir el següent ordre: En primer lloc, la presidenta de Mans Unides de Vidreres, Carme Soriano, va llegir la carta que el bisbe Pere Casaldàliga (pare de l'agenda) va adreçar a tot el col·lectiu de l'Agenda Latinoamericana. Seguidament, el biòleg de la UdG Daniel Boix va explicar per què havia nascut l'agenda,

quin objectiu té i, finalment, va presentar l'agenda d'enguany. L'última part de l'acte va ser una conferència sobre la problemàtica que hi ha entre les grans companyies petroleres i la població dels països on s'extreu el petroli, a càrrec d'en Joan Oliver, membre d'Engi-

nyers sense Fronteres.

En Joan Oliver ens va explicar l'últim projecte que ha portat a terme l'ONG Enginyers sense Fronteres a l'Equador, sobre la problemàtica de l'extracció de cru en aquell país. Per finalitzar, va haver-hi un col·loqui viu i participatiu.

Els objectius de l'Agenda Latinoamericana són tres:

- 1- Difondre la solidaritat al nostre poble.
- 2- Construir l'altre món possible des de baix.
- 3- Lluitar contra la injustícia i les desigualtats.

Si voleu saber quelcom més, podeu demanar més informació a Mans Unides de Vidreres o consultar la web: <http://www.solidaries.org>.

Pastorets 2004, algunes anècdotes

GRUP DELS PASTORETS DE VIDRERES

Les trifulgues de Lucifer, les discussions de l'hostaler i l'hostalera, les bertranades dels soldats romans, les magarrufes dels pastors i les pastores... i el triomf final del bé sobre el mal, van acompanyar de nou les diades nadalenques. Van ser dos dies amb la sala del casino plena de públic (cinc-cents espectadors) que ens van animar amb els seus aplaudiments i rialles. Ells, però, no van veure tot el que realment va passar darrere l'escenari, aquelles anècdotes que fan que cada representació sigui única. Per exemple, que el primer dia no hi va haver manera de fer funcionar un altaveu espatllat i potser algun espectador va sortir de la funció pensant que sordejava de l'orella dreta. O que a l'escena inicial vam posar erròniament el tamboret on s'asseia la Verge un metre lluny de l'abast del seu focus

i segurament el públic no va acabar d'entendre què caram il·luminàvem, com tampoc que caigués una pluja de purpurina sobre un tamboret buit i no sobre el cap de la verge Maria, tal com havia de ser.

La que ens va fer més riure a nosaltres, però, va ser la de la neu. Entre bastidors ens comuniquem mitjançant unes emissores molt pràctiques que ens permeten estar connectats els regidors de darrere l'escenari amb l'equip de tramoia enfilat dalt dels telers i l'equip de so i llums a la camarilla. A l'escena final és clàssic que caigui una mica de neu, hàbilment deixada caure per un tècnic enfilat dalt la caixa de l'escenari. Doncs bé, a la primera funció, en el moment oportú, el director d'escena va comunicar a través de l'emissora, "Neu", el senyal perquè comencés a nevar. I res, ni una volva. Hi torna, "Neu!". Res. I a crits: "Neu d'una vegada!". I res, perquè l'encarregat de fer nevar sentia una altra cosa per

l'emissora: "Porteu tanques. Hi ha retencions". Una inoportuna interferència de les emissores de l'autopista per poc ens deixa sense l'efecte de la nevada. Sort del bon criteri del "nevador" que ja va veure que, més que una tanca, era preferible que deixés caure una mica de neu, encara que fos a punt de tancar-se el teló.

L'anècdota misteriosa es va produir uns dies abans, quan estàvem preocupats pels vestits dels romans, que no ens acabaven d'agradar i vàiem clar que n'hauríem de comprar o fer-ne uns de nous. Sorprenentment, en van aparèixer dos entre el vestuari que teníem preparat als camerinos. Hores d'ara encara no sabem d'on van sortir ni qui els hi va portar. Volem creure que, com a la rondalla, uns follets sastres van treballar per nosaltres durant la nit. És una bajanada, és clar, però per Nadal hi ha tantes coses misterioses... ■

“Pensa que la teva vida és l'únic evangeli que llegirà molta gent”

PARRÒQUIA DE SANTA MARIA
DE VIDRERES

Amb aquesta frase de dom Helder Câmara voldria reflectir el testimoniatge de dos màrtirs del segle XX i de casa nostra. Un és mossèn Joan Alsina, nascut a Castelló d'Empúries, l'altre, el missioner d'Àfrica (pare blanc) Joaquim Vallmajó, nascut a Navata. A tots dos els unien dues coses: l'amistat i el seu compromís amb Jesús i amb els pobres de la terra.

En Joan Alsina se'n va anar a Xile el 1968 per dedicar-se al MOAC (moviment obrer catòlic) i a la pastoral amb el treball en l'àrea de salut de l'Hospital de Sant Joan de Déu de Santiago. El 1973, Xile pateix el cop militar del general Pinochet; durant els dies del cop es persegueix tota la gent contrària al cop. En Joan intueix molt aviat que a causa del seu càrrec a l'hospital

(cap de personal) serà a la llista de sospitosos del nou règim. Malgrat això, ell continua assistint a l'hospital, però, el 19 de setembre, l'exèrcit el deté i el porten al Colegio Internado Nacional Barros Arana, on passa el dia. Entrada la nit el traslladen al pont Bulnes; allà el mataran. No va voler que li tapessin els ulls, per veure el qui el matava i perdonar-lo. Li va dir: *“Mátame de frente porque quiero darte el perdón”*. En Joan, la nit abans de la seva mort, va escriure el seu testament espiritual, tota una lliçó de principis per llegir i reflexionar.

Ara fa deu anys, a Ruanda, el País dels Mil Turons, arran de l'atemptat contra el president hutu Habyarimana, es va desfermar la violència entre dues ètnies, els tutsis i els hutus, moguts per un odi larvat i instrumentalitzat durant anys. Enmig d'aquesta situació es tro-

bava en Joaquim Vallmajó, que des del 1972 era en aquell país per treballar pels drets de les dues ètnies i per la seva reconciliació. En el moment de l'esclat de la barbàrie en Joaquim es dedica en cos i ànima als camps de refugiats, però arriba un moment en què queda entremig del foc creuat dels dos bàndols i sense poder sortir d'aquella situació. El 26 d'abril de 1994 és arrestat pels militars tutsis i, al poc temps, assassinat. Encara no s'ha trobat el seu cos per poder-lo enterrar.

Si voleu saber més coses sobre la vida d'en Joan Alsina i d'en Joaquim Vallmajó, us recomano de llegir aquests dos llibres: “Joan Alsina, l'altra versió”, de l'Editorial Claret, i “L'Evangeli d'en Quim (Una vida per Ruanda)”, del Bisbat de Girona. ■

Una onada de solidaritat

SÍLVIA RAMOS - EVA RAMOS
- MONTSE CIURANA - MONTSE
VILA - OLGA ZURITA - PAULA RUZ
- GUILLEM RUZ - AÏNA SOLEY

Després del desastre que ha tingut lloc al sud-est asiàtic, un grup de persones voluntàries de Vidreres vam decidir aportar el nostre granet de sorra i fer una recaptació de diners per destinar a l'ONG Metges sense Fronteres.

El dissabte 8 de gener ens vam instal·lar a la plaça de l'Església durant tot el dia amb una pancarta amb el lema “Una onada de solidaritat” i una guardiola on tothom que va voler va dipositar el seu donatiu. Finalment

vam recaptar 1.157,66 euros que no hem pogut destinar a l'ONG que en un principi vam decidir, ja que no acceptava més diners, i la nostra decisió ha estat ingressar la recaptació

a UNICEF.

Sigui com sigui, només desitgem que aquest granet de sorra ajudi una mica enmig de tanta desolació i sofriment.

Moltes gràcies a tothom!

Esmorzars saludables al CEIP Sant Iscle

Els dies 24 i 25 de novembre les infermeres de l'Àrea Bàsica de Salut de Vidreres i Sils, Sussi Salip i Montse Vidal, van venir a la nostra escola a oferir-nos unes classes molt interessants sobre l'alimenta-

ció, concretament amb el títol "Esmorzars saludables". Com a classe pràctica, el mateix dijous, al final de l'explicació, vam organitzar un esmorzar saludable al menjador escolar. Els alumnes havien estat prèvi-

ament organitzats per equips i cada un havia d'aportar un aliment dels diferents grups nutrients. Alhora que divertit va resultar molt interessant. Heus aquí una mostra dels comentaris que van fer els

alumnes en acabar.

- L'esmorzar és un àpat molt important i ha de ser variat i complet.
- Vam aprendre que s'ha de menjar una mica de tot per acostumar el nostre gust a tots els aliments.
- Per créixer és molt important menjar aliments rics en proteïnes i beure llet.
- Ens van dir que hem de provar aquells aliments sans que no ens agraden per fer que ens agradin.
- Si tenim una competició o un partit hem de menjar aliments rics en glúcids perquè així tindrem més energia.
- A mi em va agradar perquè vaig entendre coses que no entenia.

- El número 5 és molt important, 5 racions al dia entre fruita i verdura.
- També s'ha de fer esport i exercici per mantenir-nos sans.
- Si mengem sempre el mateix, i no mengem variat quan siguem grans, la nostra salut se'n ressentirà.
- Vaig aprendre que les coses que no m'agraden si les vaig menjant acabaran agradant-me. Per això ara menjo de tot, verdura, carn, peix i fruita.
- Cal beure 2 litres d'aigua al dia.
- Ara a casa menjo més fruita i verdura.
- Des que van explicar la importància de la fruita, ara

en menjo més.

- Vam fer-nos el nostre propi esmorzar amb ingredients que havíem portat cada un de nosaltres.
 - Jo diria que entre tots vam portar massa quantitat i ens en va sobrar molt.
 - Vaig trobar molt bo el suc de taronja fet per nosaltres.
 - Em va agradar tot aquell menjar i la presentació, m'agradaria tornar a repetir-ho.
 - Ens va agradar molt, les infermeres van ser molt amables amb nosaltres i ens ho van explicar tot molt bé.
- Esperem que això no hagi estat una simple anècdota i que els hàbits alimentaris dels nostres alumnes vagin millorant. ■

Trobada del Projecte Comenius al CEIP Salvador Espriu

CEIP SALVADOR ESPRIU

Aquest curs, la primera trobada de coordinació dels mestres del Projecte Comenius es va celebrar a Vidreres. Els passats 24, 25 i 26 de novembre vam tenir entre nosaltres dos mestres de l'escola francesa de Sant Pau de Fenollet (la Sònia i en Christofer) i un mestre de l'escola romanesa de Comuna Rediu, a l'asi, (en Daniel).

Com que tant a Irlanda com a Romania vam ser molt ben ateses quan hi vam celebrar les trobades de coordinació, ara ens tocava a nosaltres d'organitzar amb molta cura l'estada a casa nostra dels companys internacionals. Per una banda, havíem de preparar un programa d'actes i per l'altra, aconseguir que coneguessin la nostra comunitat educativa: alumnes, mestres...

En les tres fotos veiem els mestres francesos i romanès amb els alumnes de segon, primer i educació infantil.

El primer dia, dimecres 24, després de rebre'ls a l'escola, els vam oferir un dinar de benvinguda a la sala de professors -no hi podia faltar el típic pa amb tomàquet i embotits i altres plats-, gentilesa de la nostra cuinera la Dolors. Van conèixer tot el claustre de mestres i vam poder tenir un intercanvi d'impressions.

A la tarda els vam ensenyar

l'escola i les diferents classes. Cada classe havia preparat algun tipus d'actuació per donar-los la benvinguda. I per acabar la jornada els vam acompanyar a visitar la ciutat de Girona.

Els nois i noies de 6è hem preguntat als nens i nenes de l'escola com van preparar aquesta visita i què els va semblar, i aquest és el resultat:

Els alumnes d'Educació Infantil ens han explicat que els van cantar les cançons que havien après aquest trimestre: P3 la cançó "Els cavallets de mar", P4 "Els pingüins" i P5 la "Cançó de la tardor".

Els nens i nenes de primer es van vestir de catalans i catalanes per ballar "El ball del rogle", una dansa típica catalana. Com que es balla en rotllana ho van fer a l'entrada de l'escola i després els van ensenyar la

seva classe.

La classe de segon els va rebre cantant una cançó en francès que es diu "Bon jour Pierrot" i els va recitar uns rodolins sobre França que s'havien inventat.

Els nens i nenes de tercer els van recitar poemes de Miquel Martí i Pol, relacionats amb el menjar: "Ous ferrats", "Pa amb tomàquet", "Pa amb oli i sucre"...

A la classe de quart els van cantar una cançó en francès. Com que encara no dominen gaire l'anglès els van fer preguntes en castellà i els mestres estrangers els van explicar coses sobre les seves escoles, els seus alumnes i algunes tradicions dels seus països.

Els alumnes de Cicle Superior, 5è i 6è, que ja sabem parlar una mica en anglès, vam preparar una sèrie de preguntes, en aquest idioma, sobre l'escola, sobre els seus alumnes, les vacances, les seves tradicions, etc... Nosaltres, els de sisè, vam cantar una cançó romanesa.

Ah! Ens descuidàvem d'explicar-vos que vam penjar

una pancarta molt gran a l'entrada de l'escola donant-los la benvinguda en els tres idiomes. Els passadissos estaven decorats amb els murals elaborats durant la setmana cultural del curs passat, referents a França i Romania, i cada classe havia preparat una racó "Comenius" amb informació de cada país, fotos i material de consulta, i també objectes típics. Per engalanar les classes vam penjar garlandes amb banderes de Catalunya, França i Romania.

Hem recollit l'opinió dels nens i nenes de l'escola i la majoria ens diuen que els agradaria repetir l'experiència, que s'ho van passar bé, que els va agradar molt i que va ser molt emocionant conèixer mestres d'altre països.

El dijous 25 el vam dedicar, en gran part, a conèixer una mica més el nostre país, en aquest cas la ciutat de Barcelona. Però, el més emotiu del dia, va ser la recepció oficial a la sala d'actes de l'Ajuntament on va tenir lloc la benvinguda

per part de l'alcalde i alguns regidors, un intercanvi de parlaments, obsequis i un pica-pica. Hi van assistir representants del Consell Escolar, de l'Associació de Pares, del Claustre de mestres i altres representants de la Comunitat Educativa de Vidreres.

Va ser interessant la intervenció d'una mare romanesa de l'escola, que ens va donar una visió sobre la comunitat romanesa que viu i treballa a Catalunya.

El divendres 26 va tenir lloc la reunió de treball per tal de programar les activitats que es duran a terme al llarg d'aquest curs. Ja que el títol del nostre projecte de treball és "Com ser un bon ciutadà europeu", s'acorda treballar la solidaritat participant en diferents accions a favor de causes humanitàries. Per això, vam decidir que la nostra escola organitzaríem una "Quina" per recollir fons per a "la Marató de TV3", participaríem en una campanya de recollida de roba organitzada per "SOS Àfrica" i, també, una recollida de material escolar per a alguna escola romanesa necessitada.

A més a més continuariem enviant-nos cartes i e-mails amb els alumnes de França i Romania.

Vam fer un dinar de comiat i els vam acompanyar a conèixer un poble típic de la Costa Brava, Tossa de Mar.

La propera trobada tindrà lloc el mes de maig a Sant Pau de Fenollet. Per a nosaltres han estat tres dies molt intensos, profitosos i emotius. ■

Adéu als mòduls prefabricats de l'IES, “els barracons”

FINA FELIP
DIRECTORA DE L'IES VIDRERES

Els barracons estan buits. Les aules, els despatxos semblen anhelar aquells dies en què plens de gent eren el lloc de trobada per a molts.

Cada dia al matí uns 400 estudiants s'explicaven les seves aventures, comentaven aquells deures que no havien sabut fer, l'examen que tenien a segona hora, els secrets més íntims... ara, el silenci fa por.

El pati és immens, tan petit que semblava quan tots corrien rere la pilota i es feien nosa els uns als altres!

La sala de professors, convertida en sala de reunions, sala d'avaluacions, sala de consells escolars, de claustres extraordinaris, de menjador, de bar... quants records!

Al llarg d'aquests 10 anys un munt de professors i alumnes han conviscut als barracons, passat fred a l'hivern i calor a l'estiu, sense saber on ficar-se els dies de pluja.

D'aquí uns anys ho explicarem com si es tractés d'un conte, i estarem contents d'haver sigut els protagonistes d'aquesta història.

El passadís, lloc de pas i de trobada al canvi de classe, s'havia convertit en els darrers dies en una mena de magatzem. Ple de caixes, taules, cadires, armaris... els professors atrafegats anant d'un lloc a l'altre, el centre ple de gent forastera carregant el material en camions. Tots anàvem fent preparatius

Els llibres de la biblioteca en caixes a punt de ser traslladades.

Sembla un magatzem, però és el departament de llengües.

per quan arribés el gran dia, els departaments feia setmanes que anaven fent caixes, les secretàries no donaven l'abast, Direcció estava elaborant el protocol del trasllat, els pares fent reunions per venir a col·laborar, tothom estava engrescat i vivia el canvi de centre com si fos el canvi de casa seva.

El gran dia va arribar, les noves instal·lacions ens van deixar bocabadats, però tots vam entendre que el “gran dia” no seria només un, sinó molts i esperem treballar amb la mateixa il·lusió que fins ara per poder gaudir al màxim d'aquest nou centre. ■

Inici de la temporada de cros

C.O. VIDRERES

L'Escola d'Atletisme del Club Olímpic Vidreres va iniciar el passat mes de novembre la temporada de cros organitzada pel Consell Esportiu de la Selva amb una bona participació d'atletes en les categories de promoció. Fins ara han participat en 5 proves del Circuit gironí de cros: Sant Hilari Sacalm, Vidreres, Girona, Riudellots i Caldes.

En categoria **Prebenjamí Femení** cal destacar la nombrosa i meritòria participació de les atletes locals amb els següents resultats:

- La Paula Vallvé Cornellà (1a St. Hilari, 1a Riudellots, 2a Girona).
- La Nora Guari Gascons (5a St. Hilari, 4a Riudellots, 21a Girona).
- L'Anna Palacín Garcia (4a St. Hilari, 5a Riudellots, 17a Girona).
- La Mariona Campmajor Colls (6a St. Hilari, 6a Riudellots, 27a Girona).
- L'Andrea Hernández Fullà (10a St. Hilari, 9a Riudellots, 26a Girona).
- La Mireia Boada Carrasco (19a St. Hilari, 11a Riudellots,

Els nens i nenes de l'Escola d'atletisme del C.O.Vidreres amb les seves entrenadores, Natàlia i Bàrbara Ramon, en una de les proves de cros celebrades aquesta temporada.

- 37a Girona).
- La Mar Muñoz Pujol (21a St. Hilari, 18a Riudellots, 57a Girona).
- La Mercè Ceder Grande (19a Riudellots).
- La Laia Mercader Mico (11a St. Hilari).
- La Gemma Gual Domingo (22a St. Hilari).

En categoria **Prebenjamí Masculí** cal destacar l'actuació de l'Ivan Labrador, l'Arnau Vallvé i l'Àlex Giménez que es van classificar en les diferents proves entre els 15 primers. També s'ha de remarcar una

molt meritòria participació de la Xènia Rutllan i la Judit Ferrer en categoria **Alevina**, de l'Héctor Labrador en categoria **Benjamí**, classificats entre els 15 primers, i l'Albert Sesé en categoria **Infantil** amb una 6a posició com a resultat més destacat.

En la categoria **Cadet**, l'atleta local Ester Sesé (Girona-CB) ha finalitzat entre les deu primeres en les diferents proves disputades, i la 2a posició aconseguida en el cros de Caldes ha estat el seu resultat més destacat. ■

Cros de Vidreres

C.O. VIDRERES

El diumenge 21 de novembre de 2004 s'organitzà un any més el Cros de Vidreres a càrrec del C.O. Vidreres i el Consell Esportiu de la Selva amb el patrocini de l'Ajuntament de Vidreres, la Diputació de Girona i el Consell Comarcal de la Selva.

L'edició d'enguany va comptar amb una participació de més de 600 corredors entre les diverses categories. Hi hagué dues victòries locals a càrrec de Paula Vallvé (C.O. Vidreres) en la categoria prebenjamina i de Gemma Masnou (J.A. Sabadell) en la categoria absoluta.

Temporada 2004 de BTT

CLUB CICLISTA MAÇANET DE LA SELVA

Ja han acabat totes les competicions de BTT del 2004 organitzades per la Federació Catalana de Ciclisme.

Els dos corredors vidrerencs, en Marc Carreras i l'Adrià Córdoba, han participat per primer any en algunes d'aquestes curses com a federats amb el Club Ciclista Maçanet.

Enguany aquest club compleix quatre anys de la seva creació amb una escola de ciclisme per a nens i nenes que volen practicar aquest esport.

En Marc ha participat en algunes de les curses infantils del Trofeu Caixa de Girona, al Campionat de Catalunya i el Campionat Provincial de Girona, i ha aconseguit el 5è lloc a la general després de disputar les 10 proves puntuables.

En Marc i l'Adrià, els dos corredors vidrerencs del CC Maçanet.

L'Adrià fa menys temps que corre, però ja ha participat en algunes de les proves del Campionat Provincial i del Trofeu Caixa Girona.

Per a l'any 2005, el Consell Esportiu de la Selva ha confeccionat un calendari dins els Jocs Esportius Escolars de Catalunya amb quatre curses: Santa

Coloma de Farners (30/01/05), Riudarenes (06/02/05), Vidreres (13/02/05) i Sant Hilari Sacalm (20/02/05).

En aquesta competició poden participar-hi tots els nens i nenes nascuts entre 1991 i 1998, encara que no estiguin federats, ja que estan inscrites com a curses populars escolars. ■

Solidaritat d'un poble

JUNTA DIRECTIVA DEL CASINO LA UNIÓ

El passat dia 18 de desembre es va celebrar al Casino "la Unió" de Vidreres, un festival solidari, amb motiu de la 13a edició de la marató de TV3, aquest any per una causa tan propera com és el càncer.

I tan propera! Qui no ha patit la pèrdua d'un familiar, amic, conegut? Qui no ha sigut víctima d'aquesta malaltia?

Aprofitant l'avinentsa de la marató, se'ns va proposar organitzar unes activitats amb la finalitat de recaptar diners per la Fundació de la marató de TV3.

Juntament amb altres entitats i associacions vam fer possible uns jocs infantils, una botifarrada popular i un festival solidari de música.

Va ser tot un èxit, vam recollir 5.273'90 . Volem doncs, donar-vos les gràcies:

- A tots els que vau participar a totes les activitats programades, fent cadascú la seva aportació econòmica.
- Reconèixer que mitjançant qualsevol donació, estem aportant el nostre granet de sorra per a la investigació i eradicació d'aquesta malaltia.
- Donar un missatge esperançador a totes les persones que pateixen aquesta malaltia i també conscienciar la societat que cal ser una mica més solidari amb el proïsme.

Gràcies a tots per fer possible el somni de recollir aquesta quantitat de diners, ja que modestament mai havíem pensat que l'assoliríem.

M'han diagnosticat càncer

ÀNGEL TEIXIDOR
DOCTOR EN MEDICINA

Aquest any *La Marató* de TV3 ha tractat sobre la malaltia del càncer. Sabem, però, què és, què representa, i sobretot, com el podem evitar?

El **càncer** es produeix perquè hi ha un creixement incontrolat de cèl·lules en l'organisme a causa d'una alteració dels gens que en regulen la seva multiplicació. Aquest creixement desmesurat forma un tumor que pot envair les estructures veïnes i fins i tot escampar-se a altres llocs fent metàstasi. Pot sorgir a qualsevol part del cos. En diferenciem 4 tipus, depenent del seu lloc d'origen.

Carcinoma: És el més comú. Prové de les cèl·lules que cobreixen les superfícies internes i externes del cos. Els més freqüents són els de pulmó, mama i colon.

Sarcoma: Sorgeix de les cèl·lules que es troben en els teixits que sostenen el cos com l'os, cartílag, músculs, grassa o teixit connectiu.

Limfoma: És el que es produeix en els ganglis limfàtics i en els teixits del sistema immunològic del cos.

Leucèmia: És el càncer de les cèl·lules immadures de la sang que es produeixen en el moll de l'os i s'acumulen en grans quantitats en el torrent circulatori inhibint la regeneració de les cèl·lules hemàtiques habituals.

L'aparició d'un càncer es deu a diversos factors. Aquests factors es poden resumir en dos grups: Per una banda hi ha l'**herèn-**

cia genètica, on versions anòmales o mutacions d'alguns gens predisposa a patir determinats tipus de càncer. No obstant encara que hi hagi aquesta càrrega genètica, el càncer no és hereditari. O sigui, que llevat d'un nombre molt reduït, el càncer no es transmet de pares a fills.

Per altra part hi ha l'**entorn social**. Fa referència al medi on vivim i de la manera com vivim, amb els hàbits i estils de vida (tabac, alcohol, dieta), possibles exposicions a agents químics o físics, com les llargues exposicions a les radiacions del sol i d'altres elements, com també per infeccions d'alguns tipus de virus.

El càncer no és contagiós, no s'agafa per ferides o accidents ni per les relacions.

Els símptomes de la malaltia no són immediats. Sovint apareixen de manera tardana, quan la malaltia ja s'ha estès a diferents parts del cos. Per això és tant important la prevenció, perquè certs tumors ja no

apareixeran, i per altra banda la detecció precoç dels que es poden veure fàcilment amb tècniques senzilles d'exploració, per evitar la seva progressió i que els programes de salut comunitaris van implantant a mesura que es demostra la seva eficàcia.

Epidemiologia

Fins fa relativament poc temps, a casa nostra, la principal causa de mort eren les infeccions: com la tuberculosi, la grip, el tifus i tantes d'altres. Aquest panorama va millorar amb l'ajut de vacunes i dels antibiòtics, però varen aparèixer altres malalties causades per estils de vida i hàbits poc saludables que varen donar lloc a malalties com la hipertensió o el colesterol que junt amb el tabac provocaven les malalties cardiovasculars. Aquestes es varen convertir en el seu moment en la primera causa de mort entre els nostres ciutadans, junt amb els accidents de trànsit. Ara, a Catalunya, el càncer és la

primera causa de mort entre els homes i la segona entre les dones.

El tipus de càncer més freqüent en els homes és el de pulmó seguit pel de pròstata, colon, estómac i bufeta urinària. En les dones, el més freqüent és el de mama seguit pel de colon, estómac, úter i pàncreas.

Per què m'ha tocat a mi? o per què m'ha tocat això?

Davant d'una circumstància semblant tots ens fem la mateixa pregunta, però ningú no sap què respondre. Quan rebem aquest diagnòstic, sembla com si el món s'enfonsés. Quedem atrapats en un mar d'idees aberrants i absurdes que ens roseguen i no ens deixen viure. Ens passen tantes coses pel cap que no som capaços de reaccionar. És molt important no prendre decisions precipitades ni confiar en tècniques no contrastades. A casa nostra, qualsevol dels hospitals que tracten aquestes malalties estan ben preparats i capacitats per aplicar els mateixos tractaments que es fan arreu del món. La tecnologia i els coneixements científics mundials estan al seu

abast. Hi podem confiar plenament.

Actualment molts dels càncers es poden curar, amb més o menys dificultats. Si arriba el moment i tens un càncer que els metges et diuen que es pot curar, lluita, lluita amb optimisme i confiança. Segurament que a més del tractament anti-tumoral farà falta tot el suport psicològic i emocional de professionals, amics i familiars per suportar una malaltia que pot durar molts anys.

Prevenir el càncer és possible i necessari

Encara que el càncer pugui curar-se, sempre és millor que no aparegui. Es podria haver evitat en més del 50% dels casos amb una bona prevenció. Recordi, però, que la prevenció depèn de cadascú més que dels metges i de les institucions sanitàries. Per tal que aquesta prevenció sigui eficaç, cal que adopti estils de vida sans, faci autovigilància i acudeixi a les revisions periòdiques recomanades.

Experts de tot el món han creat un decàleg de consells que es coneix com a **Codi europeu contra el càncer**:

No fumeu. Deixa el tabac immediatament. No fumis davant de menors. El tabac és la principal causa de mort prematura evitable i la que millor es pot prevenir. El tabac és el responsable del 30% de la mortalitat per càncer. Està directament relacionat i com a responsable de la majoria de càncers de pulmó, i també del de boca, faringe, laringe, esòfag, estómac, pàncreas, bufeta urinària o ronyó.

Les persones que no fumen i estan esposades regularment al fum del tabac, també poden presentar risc de patir càncer de pulmó.

Limiteu el consum d'alcohol. Els tècnics en salut consideren que és excessiu prendre més de dues mesures d'alcohol per als homes o una per a les dones. Una mesura d'alcohol equival a una cervesa petita, o bé 100 cc de vi o cava, o una copa de conyac o semblant. S'ha relacionat l'alcohol amb càncer de la cavitat oral, laringe, esòfag, estómac, fetge i mama, sobretot si s'associa a tabac o obesitat.

Mengeu fruites, verdures i cereals. Limiteu el consum de carns vermelles i d'aliments rics en greixos d'origen animal. Es calcula que el càncer de mama i sobretot el de budell podrien prevenir-se fins a un 80% amb una dieta adequada. Els aliments vegetals tenen un efecte escombria al budell, arrossegant cèl·lules ja mortes. Aquest tipus de dieta també pot contribuir a prevenir el càncer de pulmó, pròstata, esòfag, estómac i pàncreas.

No està demostrat que cap complement dietètic o suplement vitamínic sigui capaç de reduir la incidència de càncer.

Eviteu l'obesitat. L'exercici físic regular i una dieta baixa en calories eviten l'excés de pes. Els que fan exercici tenen una incidència del 30% inferior en càncer de mama o de colon.

Compte amb el sol. Eviteu les exposicions llargues al sol i les cremades solars, especialment en els nens. La incidència de càncer de pell està augmentant d'una manera alarmant en els darrers anys, sobretot en senyores de certa edat. Es considera que un 80% dels càncers de pell i melanomes es podrien evitar utilitzant les mesures de protecció adequades.

Eviteu les substàncies cancerígenes. Determinades activitats professionals poden representar un risc de desenvolupar tumors. Compliu les mesures de seguretat de les substàncies perilloses.

Vacuneu-vos contra l'hepatitis B. Es recomana la vacunació contra la infecció del virus de l'hepatitis B. Aquest virus és el principal responsable del càncer primari de fetge. Aquesta vacuna, ja fa anys que a Catalunya s'està administrant als nois i noies quan arriben a la pubertat.

Detecció precoç del càncer de coll d'úter. Aquest tipus de càncer és produït pel virus del papil·loma humà. El risc d'infecció per aquest virus, la dona l'adquireix amb les relacions sexuals i està directament relacionat amb l'edat del primer coït i del número de companys. La prova d'elecció per al criatge del càncer de coll d'úter és la **citologia de Papanicolaou**.

Actualment es recomana una periodicitat determinada segons l'edat i els resultats.

Aquesta periodicitat pot veure's modificada per diverses raons. Les dones a partir de 25 anys (després de dos citologies anuals negatives) i fins als 34 anys d'edat amb una periodicitat de cada tres anys, i cada 5 anys entre els 35 i 64 anys d'edat. En dones de 65 anys o més amb criatges anteriors, no és imprescindible continuar amb les citologies. Si no s'han realitzat proves de criatge abans dels 65 anys, es recomana practicar-ne dues.

Detecció precoç del càncer de mama.

Es recomana que les dones a partir de 50 anys d'edat participin en els programes de detecció precoç de càncer de mama amb mamografia. És el càncer més freqüent en les dones de Catalunya i representa el 30% de tots els tumors en les dones.

La detecció precoç mitjançant mamografia és una estratègia efectiva per reduir la mortalitat per càncer de mama de manera clara per a les dones de 50-69 anys d'edat i no tan evident per a les dones de 40-49 anys.

En l'actualitat es recomana la mamografia en dones de 50 a 69 anys d'edat cada 2 anys. En les dones més joves, s'aconseja que consultin al seu metge sobre els beneficis i les limitacions de la mamografia.

Detecció del càncer colorectal. El càncer colorectal és el segon més freqüent en les dones i el tercer en els homes, però, en conjunt, sense diferenciar-ne els sexes, és la primera causa de càncer a Catalunya.

Els principals factors de risc del càncer colorectal són la dieta (rica en greixos d'origen animal, carn vermella i baixa en vegetals i fruites), la manca d'exercici físic, i l'obesitat.

L'edat i els antecedents familiars de càncer colorectal són també factors de risc a tenir presents per a aquest tipus de càncer.

Les característiques del càncer colorectal lligades a una evolució generalment lenta de la malaltia, la possibilitat de detectar lesions premalignes amb la colonoscòpia, i el fet que el seu pronòstic estigui molt relacionat amb l'estadi en el moment del diagnòstic i el tractament fan que sigui una patologia que es pugui beneficiar del criatge. La detecció de sang oculta a femta cada 2 anys entre els 50 i els 70 anys s'ha demostrat com una mesura efectiva en la reducció de l'impacte d'aquest tipus de càncer.

A Catalunya s'està avaluant la viabilitat d'un programa de criatge d'aquest tipus de càncer en la nostra població.

Signes d'alerta

Són uns signes que a causa de la seva irregularitat, persistència, canvis o modificacions del seu estat normal ens suggereixen que cal demanar consell al metge.

- Si noteu un bony, una ferida que no cicatritza (fins i tot a la boca), una piga que canvia de forma, mida o color, o qualsevol pèrdua anormal de sang,
- En casos de problemes persistents, com tos o ronquera, alteracions intestinals o urinàries, o pèrdua anormal de pes. Actualment hi ha moltes esperances posades en les noves tecnologies i en els esforços que es fan en la investigació per tal de millorar el diagnòstic en estadis precoços junt amb tractaments cada dia més específics que poden millorar considerablement el número de casos curats. ■

Vidreres i Caulès

JOAQUIM BAYÉ

■ Els mots **Vidreres** i **Caulès** són els dos topònims majors del nostre municipi. Els investigadors ens n'han explicat l'etimologia, o sigui, la procedència i el significat. Malgrat això, en tots dos hi ha alguns aspectes que mereixen un comentari.

Sembla ser que **Vidreres** és un derivat de vidre que procedeix del mot llatí *Vitrarias*, que significa forns de vidre, el mateix origen que s'atribueix a un altre conegut indret de Catalunya, Vallvidrera. El primer document on apareix el nom del nostre poble és del segle XI, on s'esmenta la parròquia de Santa Maria de *Vitrariis*. Quina relació té, però, el nostre poble amb la confecció de vidre, activitat que devia tenir una certa importància si li va arribar a donar nom? Tot i que la tradició de vidriers a la comarca de la Selva és coneguda d'antic, de moment només podem resseguir dos vestigis relacionats amb l'activitat vidriera al nostre municipi.

El primer, i que presenta un interès molt especial, són les restes d'un forn de vidre que es troba enmig de la boscúria en un indret conegut com **El Forn**, al vessant muntanyós orientat al nord entre **can Mundet** i **can Noguera**. És una construcció circular, d'uns tres o quatre

Sant Esteve de Caulès (Caulès Vell).

metres de diàmetre excavada a la roca i que devia tenir una cúpula de pedres, ara ensorrada, i amb una obertura d'accés lateral. A les parets interiors hi ha rastres de vidre enganxats a la roca. Al costat mateix hi ha un clot profund i allargat que podria correspondre al lloc d'on s'extreien les terres necessàries per a la confecció del vidre. No tinc constància que hi hagi cap estudi arqueològic d'aquesta construcció, actualment molt malmesa, però seria imprescindible per tal de concretar-ne la datació i les característiques.

El segon vestigi que dèiem és la referència a un "pagès i vidrier casat al **Mas Puig** de Vidreres"¹, en Pau Ballester, que apareix documentat en els manuals notariais de Santa Coloma de l'any 1601.

A banda d'aquests dos vestigis, l'activitat vidriera a Vidreres no ha deixat cap altre rastre conegut fins ara. Però això tampoc no és tan estrany: hi ha molts topònims que són l'últim testimoni d'una activitat o d'un fet passats i totalment oblidats.

Pel que fa al mot **Caulès**, una primera interpretació el feia procedir d'un mot preromà

Forn de vidre.

(o sigui, anterior a l'arribada dels romans a aquestes terres el segle III a.C.). Segons aquesta versió, l'escriptura correcta seria *Caulés*, amb accent tancat. Posteriors estudis van considerar que aquesta interpretació era equivocada, i que l'origen calia buscar-lo més a prop, en el mot llatí *caldarios* (calderons, encalentidors, banys calents; però també, antigament, basses i gorgues d'un riu) i per tant caldria escriure *Caulers*.

Joan Coromines, l'estudiós més rellevant de la toponímia catalana i autor d'una impres-

sionant obra en aquest camp, considera equivocades les dues interpretacions anteriors i situa l'origen del mot en la paraula llatina *CALIDENSIS*, que formaria part de l'expressió *LIMES CALIDENSIS*, o sigui, "partió de la rodalia de Caldes", en trobar-se a la carena d'una serra i, per tant, sense els estanys i basses que podrien abonar la hipòtesi *Caulers*. Seria interessant conèixer de quina època data el document d'on treu la informació Coromines per poder-la contrastar amb uns documents del segle

X on el nostre topònim hi surt sota la forma *Caldeses*². Coromines va estar al nostre poble l'any 1932, durant un dels seus viatges de recollida d'informació, i probablement va conèixer el Caulès de Vidreres. El mot originari, però, segurament feia referència a Caulès Vell (Sant Esteve de Caulès), actualment al terme de Caldes, prop del **mas Llop**, on s'hi troben unes restes preromàniques de remarcable valor abandonades a les inclemències del temps, la meteorologia i els espoliadors. Sigui com sigui, però, sembla clar que la paraula **Caulès** deriva del nom de **Caldes**.

Finalment, també val la pena destacar que en aquell document del segle XI que dèiem al principi on s'esmenta l'església de Santa Maria de Vitariis (forma llatinitzada que encara es troba al segle XVI) hi apareix Sant Esteve de **Chales** (o **Caulis**). És remarcable que hi aparegui aquesta forma ja plenament catalana, no llatina, que devia reflectir la paraula tal com la deia la gent, perquè els documents escrits no sempre transcriuen la parla corrent, ans al contrari: tot sovint els escriptors preferien formes llatinitzades més cultes.

Forns de vidre, ocupacions oblidades, límits més o menys precisos d'indrets amb aigües calentes, pedres abandonades amb històries ocultes... L'etimologia s'esforça a aplicar la precisió de la ciència en terrenys misteriosos, plens de suggeridores incògnites. ■

¹ Josep M. T. Grau Pujol i Roser Puig Tàrrach "Vidriers a la comarca de la Selva (s. XVI-XIX)" *Quaderns de la Selva*, 5, 1992.

² Agraïixo a Josep Formiga aquesta informació.

Islàndia: país de gel i foc

Cascada d'Skógafoss.

ASSUMPTA VALLS

És difícil explicar amb paraules les visions i les sensacions que vam tenir en el viatge a l'illa d'Islàndia, d'aquest passat estiu. És una terra indòmita, verge, jove, per descobrir, un paradís natural, on el foc i el gel, les glaceres i la lava fumejant s'han ajuntat per formar un paisatge únic i diferent. Una confrontació única dels elements: vent, llum, aire pur, espais immensos, cascades, penya-segats... Islàndia és la segona illa més gran d'Europa, amb una superfície de 103.000 km² i només amb 267.000 habitants. Dos terços d'aquesta població viu a la capital. Ens adonem durant el viatge que no hi ha gent enlloc, semblen els amos de tot un immens territori intacte i immaculat.

Arribem a l'aeroport de Keflavik a les quatre de la mati-

nada d'aquí, a les dues d'allà després de quatre hores de vol des de Barcelona amb la companyia Icelandair. Tenim la sensació que no és fosc del tot, com si ja comencés a clarejar, i en realitat començava a fer-ho, ja que a l'estiu tenen poques hores de nit a diferència de l'hivern que en tenen moltíssimes (diuen que per això tenen tant temps per llegir). Després de dormir poques hores en un hotel de Reykjavik, ens trobem amb la resta de components del grup i amb la guia islandesa de parla espanyola que ens acompanyarà durant tota la volta a l'illa. És diumenge i tot és buit. És una ciutat d'espais oberts, amplíssims carrers, espaioses cases amb jardí, cap edifici alt, amb un aire de poble gran on la natura està a la cantonada i les zones verdes es toquen les unes amb les altres. Les teulades de colors de les cases acaben

d'engalanar-ho tot.

Sortim en direcció est, cap a on el que les guies turístiques d'Islàndia anomenen el triangle daurat. El primer vèrtex és el Parc Nacional de Pingvellir. El paisatge comença a ser preciós, quilòmetres i quilòmetres de carretera enmig de la lava coberta per una mena de molsa de tons blanquinosos i verdosos i amb l'única companyia d'una canonada que porta aigua calenta, geotèrmica naturalment, d'una central cap a la capital. Baixem prop de la central, en un lloc un xic elevat, el fum surt de tot arreu i els nostres peus tenen una sensació súper agradable, ens passegem per muntanyes de molsa molt tova, sembla que llisquem per damunt de llits elàstics d'una festa major i realment el que vèiem i sentíem era una autèntica festa major. Tothom estava content, la impressió era indes-

Museu etnològic de Glaumbaer.

criptible. Continuem cap al parc i passem al costat del llac més gran del país el Þingvallavatn, a banda i banda petites casetes d'estiueig i xais per tot arreu, i molsa verda de vellut, com si estiguéssim dins del pessebre més bonic del món. Quan la guia ens parlava de visitar Þingvellir, la seu de l'antic parlament islandès, ens pensàvem trobar un vell palau, doncs no, es tracta d'una magnífica vall, travessada per la gran falla Atlàntica, aquí podem veure uns set quilòmetres, d'aquesta immensa columna vertebral que creua tot l'oceà Atlàntic de nord a sud, separant Amèrica d'Àfrica i Europa.

Ara anem cap al segon vèrtex d'aquest triangle d'or, la cascada de Gullfoss. Aquí les forces més colpidores de la natura es mostren amb tota la seva cruesa, un riu glacial cau en picat i estrepitosament per una gran falla i continua el seu camí, mansament en mig d'un congost de gran profunditat. Diferents caminets i balconades naturals ens permeten veure la imatge paradisiàca, des de diferents perspectives. Impressionant.

Arribem al tercer vèrtex, Geysir, el lloc que ha donat nom a totes les aigües termals del món que

brollen en forma de raig. El raig que veiem no correspon al gran Geysir, sinó al geysir Strokkur que llença aigua a uns 20 metres d'altura i amb una força sorprenent. Comença amb sorolls i tremolors de l'aigua de dins del cràter, que posen tots els aparells fotogràfics en acció i llavors la columna d'aigua bullent s'aixeca com un símbol del poder misteriós de la natura. Un cop demostrada la seva força, el geysir torna novament a la situació de descans, per començar de nou a exhibir-se al cap de cinc o deu minuts. És una zona preciosa, diferent, amb multitud de basses d'aigua cristal·lina i bullent, nombroses fonts d'aigua calenta, amb molts dipòsits de fang i cràters fumejants que expulsen l'energia del centre de la terra, com si recollissin l'aigua del mateix infern. Tot això dona al paisatge una atmosfera ennuvolada, màgica i peculiar. Hem de pair tot el que hem vist. Arribem a un petit poble Hella, on passem la nit. Abans, però, no podia faltar el bany, a l'aire lliure, en una piscina municipal d'aigua calenta. Tots els pobles islandesos en tenen.

Comencem un nou dia. Avui farem tot el sud de l'illa. Passem per la regió de Þórsmörk, un

altre parc nacional, on les granges escampades per les verdes valls cobertes de flors, les muntanyes que s'acosten fins a la costa amb cascades que donen lloc a una gran quantitat de rius entrelaçats i els mantells de lava ens aniran acompanyant. La varietat cromàtica ens enlluerna. Ens parem a la preciosa cascada de Seljalandsfoss, on uns fins fils d'aigua baixen enmig d'una verdor increïble. Caminem fins a la cascada i hi passem per darrere. El soroll, el moviment de l'aigua i el paisatge del davant ens fascinen. Continuem i parem en una segona cascada, Skógafoss, que descarrega tot el seu cabal d'aigües gelades sobre una magnífica i ampla vall que s'escampa als nostres peus. Si la bellesa fos poca, un preciós arc de sant Martí il·lumina la visió. Uns camins ens permeten enfilar-nos cascada amunt, per poder gaudir encara millor d'aquesta meravella: aigua, rius, verdor, granges, xais, flors, sol, arc de sant Martí, mar... Penso que no hi faltava res. Passem pel davant de les illes Vestmann, on una dramàtica erupció volcànica el 1973 va assolir l'única ciutat que hi havia, ara ja reconstruïda. A Vik ens acostem fins a les platges de sorra negra i podem admirar el gran arc natural de 120 metres d'alt. Columnes basàltiques ornamenten tota aquesta enorme cova. És en aquesta platja on podem veure els famosos frarets, petites aus marines semblants als pingüins. El viatge pel sud continua entre un extensíssim camp de lava. Durant més de 30 quilòmetres ens movem per aquest desert, sense veure persona humana enlloc. I així ens trobem a

prop de la glacera més gran d'Islàndia i més gran que totes les glaceres d'Europa juntes, el Vatnajökull, de 8.400 km², amb fondàries de fins a un quilòmetre. La carretera passa durant molta estona envoltant la glacera, les llengües brillants van apareixent al llarg del camí, ens apropem a una i podem admirar els enormes trossos de gel, que et fan sentir immensament petit al seu costat. En molts llocs, aquests braços de les geleres es transformen en cascades, que formen multitud de rius que travessen els ponts i van a parar al mar. La carretera és un espectacle en si mateixa. Sota la glacera hi ha volcans, així, l'any 1996, un va entrar en erupció provocant un fenomen natural on la barreja de lava, foc, gel i aigua, va donar lloc a un autèntic espectacle. Ens parem en un petit museu, on tenen un audiovisual amb tota l'erupció filmada, és impressionant. Seguim fins al llac Jökulsárlón, naveguem amb barques pel mig dels icebergs, que s'han anat desenganxant d'una llengua de la glacera. Estem dins de l'escenari d'una de les seqüències de la pel·lícula de James Bond

Geyser Strokkum.

"Panorama para matar". Veure com naveguen aquests immensos blocs de gel, les formes capricioses que tenen, les tonalitats de brillantor que agafen, i les foques que neden enmig d'aquest paradís, no ens pot pas deixar indiferents. Arribem al poblet d'Höfn. Acabem el dia amb una excursió. Uns jeeps de rodes altíssimes ens porten fins a dalt la glacera, passem per damunt d'esquerdes profundes i alguns lloguen motos de neu per sentir la sensació de ser pilots damunt d'un desert blanc. Però es fa de nit i no podem acabar d'admirar la magnificència del paisatge.

De bon matí l'espectacle des de l'hotel és magnífic, les llengües

de les diferents glaceres ens acompanyen durant l'esmorzar. Avui toca recórrer tot l'est de l'illa, els fiords orientals, profundament encaixats entre altes muntanyes. La carretera els va vorejant. El més bonic són els petits pobles de pescadors que hi ha a la part més interior de cada fiord i la gran quantitat d'aus aquàtiques que hi viuen. Avui, dia més tranquil, parem a Egilsstaðir, al costat del llac Lagarfljót: és una plana fèrtil, amb massa arbòria, dels pocs llocs d'Islàndia on hi ha arbres. Quan els vikings es van establir a l'illa varen talar els pocs arbres que hi havia per fer llenya pel foc i alleugerir els extrems climàtics, per això fa il·lusió veure algun lloc amb arbres durant el recorregut. Passem per aquest poble tranquil i acollidor, nus de comunicacions i punt de sortida de moltes excursions. Avui anem cap al Nord, cap al llac Myvatn, situat en una de les zones volcàniques més actives del planeta. Aquí podem observar tota classe de fenòmens curiosos: fonts termals, cràters bombollejant, camps de lava amb formacions rocoses d'aspecte fantasmagòric, xemeneies fumejant... Podem dir que

A una de les llengües de la glacera de Vatnajökull.

Paisatge marcià a tocar del llac Myvatn.

el terra bull als nostres peus. Abans d'arribar al llac, ens parem en una zona que, entre el color taronjós del terra i la quantitat d'escalfor dels molts petits cràters que estan bullint, sembla que hem aterrat en un altre planeta. Aquí, precisament, és on trobem una colla de Vidreres. Quines casualitats!

A la tarda ens dirigim a Husavik, petit port pesquer, d'on surten els vaixells que porten els turistes a observar les balenes. No tenim sort, ens quedem amb les ganes de veure-les. El que veiem a la tornada és un bonic ramat de rens. Dormim en un hotel al costat del llac. Al capvespre fem una passejada enmig d'uns camins que passen per infinitat de cons volcànics, dins del llac. La preciositat d'aquest entorn és molt difícil de descriure: el cercol negre dels cràters, les parets d'herba verda, el cel blau, aire fresc i només soroll d'aus, un bon lloc per carregar-te d'energia positiva.

Comencem un nou dia a Godafoss, la Cascada dels Déus, espectacular. La violència de l'aigua ha esculpit curioses formacions basàltiques que formen un escenari natural amb una panoràmica magní-

fica. Amb els ulls enlluernats de bellesa, ens dirigim cap a Akureyri, la capital del Nord; situada a l'extrem d'un fiord i voltada de muntanyes. És un poble gran, amb molta llum, moltes flors, cases petites de fusta i una església luterana que reproduïx a la seva façana les formacions rocoses en columna, típiques dels espais naturals islandesos, l'ambient és simpàtic i relaxat. A la tarda, passem per la regió de Skagafjörður, on la gran quantitat de cavalls islandesos són la principal atracció. Les granges escampades per tot arreu, amb la seva quantitat de tractors nous, ens criden molt l'atenció. Resulta que els pagesos d'Islàndia reben moltes subvencions perquè continuïn fent de pagès i no emigrin a la ciutat, això fa que per cada eina tinguin un tractor. Visitem la granja museu de Glaumbaer, que ens permet fer-nos una idea de com vivien els islandesos als segles passats. Les teulades cobertes d'herba són ben curioses. El paisatge segueix sorprenent i prodigiós. La sensació continuada de puresa es pot palpar en cada moment. Dormim a Bifrost, l'hotel està situat enmig d'una grandiosa colada de

lava. En poca estona trobem un riu amb unes cascades extraordinàries i ens enfilem a dalt d'un gran cràter amb una visió també extraordinària: això és Islàndia, la natura sorprenent-te a cada pas.

Els dies es van esgotant, les meravelles no. Ens dirigim cap a l'oest, ja de tornada podem admirar les cascades de Hraunfossar que surten de sota d'un espès llit de lava per precipitar-se al riu Hvítá. Veure tot un costat de riu, amb cascades que van baixant pel mig de la lava solidificada és una altra de les moltes meravelles que hem palpat. Poc després admirem la més potent font termal d'aigua bullint d'Europa. Ja a prop de Reykjavik travessem un fiord per sota, dins un túnel de set quilòmetres. Dinem al Perlan, un dels símbols de la capital, edifici amb cúpula circular situat al damunt d'uns enormes dipòsits d'aigua termal. També visitem l'altre símbol de la ciutat, l'església luterana de Hallgrímskirkja, amb columnes basàltiques i estructura en forma de foca. Aprofitem la tarda per anar a banyar-nos al Blue Lagoon, un llac de color blau mediterrani, situat en mig d'un gran camp de lava i d'una estació geotèrmica amb vaporoses xemeneies. El quadre és paradoxal i hiperrealista. El paisatge, crec que és difícil de trobar en cap altre lloc del planeta. Les aigües salades, calentes i riques en minerals tenen propietats curatives.

I així curats, relaxats, nets de cor i d'esperit, i pobres de butxaca (el nivell de vida islandès és altíssim) preparem les maletes per tornar cap a casa. Ah! El bacallà, el salmó i les costelles de xai eren boníssims. ■

La cuina dolça

Coulant de xocolata

JOAN GRIMAL

Coulant; del francès couler, córrer, desfer-se. Són unes postres creades a Lagiole (Alps franceses), pel cuiner Michel Bras, posseïdor de tres estrelles Michelin. Estan inspirades en el retorn d'un esquiador de fons enmig d'una tempesta; i és que aquesta espècie de magdalena de xocolata quan l'esbotzem amb la cullera ens sorprendrà

amb una onada de xocolata desfeta.

Els últims quinze anys ha estat copiat per molts restaurants (coulant, sorpresa de xocolata, fondant, bomba, magdalena líquida...). Per sort per a alguns o per desgràcia per a altres, els drets d'autor de poca cosa serveixen en el món dels fogons, i és que el paladar psicològic de qui el prova se'n ressent positivament i permanentment.

La cobertura de xocolata, l'ingredient principal, cal que sigui de gran qualitat. Ha de fer un crec sec al trencar-la. Cal tenir en compte la importància en el percentatge de cacau (% de mantega de cacau i part sòlida d'aquest, la resta són sucres emulsionants,

llet en pols...) a l'hora d'escollir una bona cobertura, ja que ens indicarà la seva puresa. Per a un excel·lent resultat en aquesta recepta podem utilitzar xocolata d'un 64% de cacau.

Ortodoxament el coulant porta un dau de crema de xocolata envoltat per una massa de pa de pessic. Nosaltres simplifiquem el procés per aconseguir també un resultat màgic.

Ingredients (per a 7-8 persones):

6 ous
200 g de sucre
180 g de cobertura de xocolata 64%
190 g de mantega
85 g de farina tamisada

Preparació:

- 1.- Muntarem els ous sencers amb el sucre (va bé tenir-los a temperatura ambient per a aquesta funció) fins a triplicar el seu volum.
- 2.- Desfarem la mantega i la xocolata per separat, es pot fer al bany maria o al microones, i els barrejarem un cop siguin líquids.
- 3.- Amalgamarem amb una espàtula i amb molta cura els ous emulsionats amb la barreja anterior i finalment hi mesclarem la farina.
- 4.- Deixarem reposar la massa a la nevera unes 2-3 hores i un cop sigui presa prepararem uns motlles individuals d'acer inoxidable pintats amb mantega i encamisats amb farina. A falta d'aquests motlles

el millor recipient són unes flameres de llautó o alumini de les de tota la vida. Omplirem $\frac{3}{4}$ parts de la massa amb l'ajuda d'una cullera.

La cocció, part important en aquesta recepta, ha de ser a temperatura alta, 200 °C, durant poc temps, 8-9 minuts. D'aquesta manera la massa quedarà crua per dins i cuita de fora.

Per acompanyar-lo res millor que un gelat per aconseguir el contrast calent-fred. I per beure, un vi negre dolç varietat Mataró violeta de les bodegues Alta Alella (DO Alella) varietat Monastrell. Un vi amb aromes de cacau, fruita vermella i fresc en boca. Serviu-lo a temperatura ambient.

Cafè, copa, puro i cookies de xocolata

Si la companyia és agradable i la conversa interessant, és el moment de la sobretaula; molts dies impracticable.

Entren en joc les infusions, cafès, digestius i petit fours (petites galetes que van al forn). Proveu de fer aquestes cookies, segur que us agradaran.

Ingredients:

200 g de farina tamisada
un polsim de sal
5 g de bicarbonat (Royal)
100 g de mantega pomada
75 g de sucre de llustre
100 g de sucre morè de llustre
un ou
170 g xocolata picada fina

Preparació:

- 1.- Barrejarem la mantega pomada amb els sucres i l'ou.
- 2.- Farem un volcà amb la farina, el bicarbonat i la sal on hi afegirem la mescla anterior i ho amassarem tot fins aconseguir una pasta homogènia.
- 3.- A continuació afegirem la xocolata per tal que la massa no se'ns teneixi de negre.
- 4.- Deixem reposar la massa dues hores i en fem unes boletes com qui fa panellets. Els posem sobre la plata i les premem amb el dit.
- 5.- La cocció dependrà de la mida però en tot cas aquesta serà a 180° durant uns 7-8 minuts.

La formiga argentina (*Linepithema humile*)

DR. CRISANTO GÓMEZ LÓPEZ
ÀREA DE ZOOLOGIA DE LA
UNIVERSITAT DE GIRONA
FOTOS: NELIO FREITAS

Com és?

Les obreres de la formiga argentina són totes iguals, fan uns 2,5 mm de llarg, amb un cap ovalat, un tòrax estret i un abdomen petit i punxegut. L'aspecte general és el d'una formiga petita, allargada, de color marró pàl·lid. També és fàcil de reconèixer per les llargues fileres que formen quan busquen el menjar. A Catalunya tenim dues espècies de formigues amb les quals les podem confondre. La primera és *Pheidole pallidula*, que és més petita, groguenca amb cap i abdomen més arrodonit. A més, es poden observar alhora obreres i soldats (amb un cap

molt desenvolupat). L'altre és *Tapinoma nigerrimum* que és de forma similar a la formiga argentina i també fa fileres destacables. Les podem diferenciar perquè les obreres de *T. nigerrimum* són pràcticament negres i polimòrfiques (podem observar obreres de mides diferents, algunes més grans que les de la formiga argentina).

D'on és?

És originària de Sud-amèrica, concretament de la zona Sud de Brasil, Nord d'Argentina, Uruguai i Paraguai. El nom de formiga argentina és pel fet que va ser descrita per primer cop per G. Mayr a partir d'obreras de Buenos Aires.

Com ha arribat?

Es considera que va arribar a la Península ibèrica a principis del

segle XX. Ha estat introduïda, igual que a la resta de zones del món, lligada a l'activitat comercial humana.

On s'ha establert?

S'ha establert amb èxit en zones de clima mediterrani i subtropical, i sembla ser que no pot establir-se en ambients freds, tropicals o extremadament àrids. Però si considerem la seva associació amb l'home, la formiga argentina pot persistir localment en àrees de climes desfavorables a prop o en pobles i ciutats. Es considera que la formiga argentina està associada a hàbitats alterats, però es coneixen casos de proliferació en àrees naturals o amb alteració antropogènica lleu. En referència a Catalunya en aquests moments no es coneix el rang real de distribució. En termes generals es pot considerar que és present a totes les comarques litorals. Cap a l'interior es coneix la seva presència en hàbitats urbans de la Garrotxa, Pla de l'Estany, Gironès, Vallès Oriental i Occidental i és probable que tingui una distribució més àmplia.

Com s'expandeix?

La formiga argentina presenta unes característiques que faciliten una major habilitat competitiva sobre les espècies de formigues autòctones: són omnívores, és una espècie unicolonial amb capacitat per formar supercolònies difuses espacialment en les quals nombroses reines i obreres es barregen lliurement entre els

diferents nius, són oportunistes quant a l'ocupació de zones per habitar i no presenten agressió intraespecífica ni intracolònia. Aquesta falta d'agressió inter-específica permet a aquesta espècie assolir densitats molt altes d'obreres que pot excedir de lluny les de les formigues

autòctones, facilitant el descobriment i reclutament cap als recursos de forma més ràpida i en major nombre que les formigues autòctones. Aquesta espècie es reproduïx per gemació de la colònia i no fa vols nupcials. Això implica que la capacitat d'expansió per si

mateixa sigui de fins a 150 metres l'any, de mitjana.

A qui perjudica?

L'efecte més notable és el desplaçament de les espècies de formigues autòctones. Aquesta pèrdua de les formigues natives pot implicar tota una sèrie d'efectes indirectes, donada la importància de les formigues en nombrosos ecosistemes. Aquests efectes poden incloure el trencament dels processos de dispersió de llavors per formigues, efectes sobre els pol·linitzadors, la pèrdua de diversitat d'artròpodes, o efectes sobre l'alimentació de vertebrats insectívors.

Com aturar-la?

La millor recomanació per evitar l'accés de la formiga argentina a zones naturals és limitar la creació de nous camins i evitar al màxim les perturbacions antropogèniques. ■

El creixement urbanístic

EDUARD ADROBAU

Moltes vegades es justifica un excessiu creixement urbanístic camuflant-lo amb el desenvolupament. Es diu que si no hi ha creixement d'un poble o un indret no prosperarà. Per tant, es pot relacionar el creixement amb desenvolupament? El creixement vol dir incrementar de mida i ha estat relacionat amb l'augment de la riquesa d'un poble o d'una ciutat, d'altra banda desenvolupar-se significa canviar d'un estat a un altre de més perfecte, és a dir, millorar econòmicament o socialment sense que s'hagi de produir necessàriament un augment de les instal·lacions (modernitzant-les per exemple).

Un exemple de creixement que no va lligat al desenvolupament és el cas de les urbanitzacions. Aquestes es van construir majoritàriament a la dècada dels seixanta i dient que aportarien riquesa als pobles. 40 anys després s'ha vist que aquests complexos aporten diners a curt termini però suposen un gran esforç econòmic per als ajuntaments a mig i llarg termini.

Les causes del creixement actual són molt complexes. Òbviament no hi hauria creixement si no hi hagués una demanda. Aquesta demanda està basada en el sistema capitalista actual en què es potencia que les persones, a més de la seva residència habitual, posseeixin una segona casa per passar-hi les vacances (les segones residències de la costa tenen una mitjana d'ocupació anual d'uns 45 dies, enfront a les segones residències del Pirineu que tenen una ocupació mitjana d'uns 15 dies a l'any). Un altre factor que ha fet

augmentar el nombre de construccions als pobles i ciutats és l'especulació. Aquest fenomen és perquè els habitatges es revaloritzen a l'alça contínuament fent que molta gent vegi l'oportunitat d'augmentar els seus beneficis.

D'altra banda, el creixement urbanístic aporta importants ingressos a les administracions locals a través de les llicències d'obres; això fa que als ajuntaments els interessi donar el màxim de llicències possibles per augmentar el fons de les arques municipals. Molts d'aquests ajuntaments promouen la construcció de noves urbanitzacions i de nous polígons industrials sense tenir cap mena de visió supramunicipal (en l'actualitat no hi ha cap organisme que s'encarregui de gestionar el creixement dels pobles: cada poble creix com vol o com pot sense tenir en compte com creix el poble del costat. Quan hi ha una visió supramunicipal els pobles estan coordinats entre ells i es determina el millor creixement de la zona; per exemple si s'ha de construir un polígon es determina la zona més apropiada per fer-lo i els pobles en treuen un benefici mutu).

Quan es planeja créixer poques vegades es tenen en compte els efectes negatius que comportarà; així els efectes del creixement desproporcionat, descontrolat o mal planificat són desastrosos, ja que produeixen un ventall molt ampli d'efectes negatius com poden ser:

- La destrucció de terres agrícoles fèrtils que mereixen una especial protecció a causa de l'interès social que tenen com a productores d'aliments.

- La sobreexplotació dels recursos hídrics. Moltes vegades la planificació no té en compte les demandes hídriques que es generaran i provoca una sobreexplotació dels aqüífers o de les rieres d'on es proveeixen.

- La fragmentació del territori. A la construcció de noves urbanitzacions, polígons, etc., que per si soles fragmenten el territori, si ha d'afegir la construcció de noves estructures lineals que impedeixen la connectivitat entre els diferents hàbitats.

- La pèrdua de paisatge. En alguns indrets es decideix construir una urbanització per la qualitat d'un paisatge, però la paradoxa es troba en el fet que l'esmentada construcció degrada el paisatge pel qual era apreciat l'indret. Al construir els polígons industrials passa el mateix, pobles amb un encant paisatgístic perden la seva identitat.

- Degradació i desaparició d'ecosistemes únics. En el procés de construcció es produeix una degradació considerable. Un cop edificada una zona aquesta és gairebé irrecuperable, generalment per motius legals.

Encara que es produeixin efectes negatius en l'entorn no vol dir que no pugui existir un creixement. Aquest ha d'estar d'acord amb les necessitats de la població, és a dir, s'ha de créixer de forma sostenible.

El creixement sostenible és un creixement pensat a mig o llarg termini, sense perjudicar els recursos naturals o l'entorn de forma que les generacions futures puguin gaudir de tots els recursos naturals i dels entorns dels quals tots nosaltres gaudim a l'actualitat. ■

El bonsai a la primavera

AMICS DEL BONSAI DE LA SELVA

Amb l'entrada de la primavera és quan se'ns presenta la veritable feina. Al finalitzar l'hivern és el millor moment per enfilassar les branques que volem dominar, tant en els bonsais de fulla caduca com en els de fulla perenne; també és la millor època per podar aquests arbres, excepte els aurons japonesos i els pins.

En relació amb el nostre clima, i quan tinguem la seguretat que ja s'han acabat les glaçades, començarem a destapar els hivernacles. Ara és un bon moment per als trasplantaments dels arbres caducifolis, no dels perennes, tingueu en compte que després del trasplantament cal tenir l'arbre a recer unes setmanes.

En general, és dels millors moment de l'any per al remodelatge important. A mida que pugen les temperatures els nostres arbres aniran despertant del son hivernal, per això la poda, tant de branques com d'arrels, cicatritza ràpidament.

Podem començar a fumigar per evitar les plagues d'insectes i fongs.

Quan tinguem la brotació en marxa, el clima ja començarà a ésser càlid, serà el moment de

començar a adobar, a ser possible amb adobs d'absorció lenta com farines de carn, peix, ossos o sang.

Amb la primera brotació començarem el pinçat, anirem tallant la gema dels brots nous quan aquests tinguin 3 o 4 fulles, a fi que no siguin massa llargs. Aquesta és la feina més feixuga de la primavera i d'ella en depèn que el nostre bonsai mantingui la imatge, ja que ara els brots creixen per moments i haurèm de pinçar un o dos cops per setmana, segons l'espècie.

En referència al rec, ara la terra la tindrem sempre mínimament humida, també cal comprovar que tenim els forats de drenatge sota el test ben nets.

Vinga doncs, bona feineda!

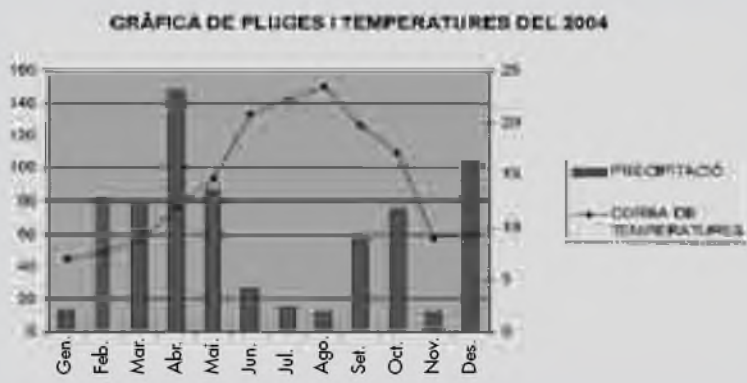
Resum Metereològic del 2004

En termes generals, es pot arribar a la conclusió que aquest ha sigut un any especialment irregular a Vidreres, malgrat no tenir tants valors extrems com en anys anteriors. És a dir, que de forma mitjana, ha estat més irregular que altres vegades, però els punts extrems que s'assoleixen més puntualment, aquest any no han sigut tan repetits.

Tal i com demostra la gràfica, s'hi poden observar aquestes irregularitats:

1- Les pluges es concentren especialment en els mesos de primavera amb valors superiors als 80 l/m², i d'aquesta renta es passen els mesos d'estiu, que són molt secs (menys de 20 l/m² al mes).

2- D'altra banda, cal afegir-hi

que els mesos de tardor tampoc són especialment plujosos, i fins i tot, el mes de novembre es molt sec. D'aquí aquesta temporada tan nefasta pels caçadors de bolets!

3- Les temperatures també tenen un comportament molt irregular amb dos salts molt bruscos en els seus valor mit-

jans: puja més de 6 °C des del mes de maig al de juny, i en baixa 8 de l'octubre al novembre. Per tant, ni l'ascens a l'estiu, ni el descens a l'hivern, són gens uniformes, i d'alguna manera es pot arribar a la conclusió que l'estiu (no la canícula) s'allarga des del mes de juny, fins a l'octubre.

	GENER	FEBRER	MARC	ABRIL	MAIG	JUNY	JULIOL	AGOST	SET.	OCT.	NOV.	DES.
L/M ²	13	81	80	147	86	27	15	12	57	75	12	105
Mitja °C	7	7.7	8.9	11.9	14.6	20.8	22.2	23.4	19.7	17.1	9	9.3

L'Escola femenina de Vidreres

MARIA DOLORS ESTARTÚS I
GUITART

La fotografia que il·lustra aquest article correspon, probablement, al conjunt d'alumnes amb la seva mestra al final dels estudis cursats a l'Escola femenina de Vidreres l'any 1897. Es tractava d'una escola unitària que aplegava en una sola aula les alumnes de totes les edats, cosa que limitava l'efectivitat de la mestra.

Malgrat ser la fotografia original en color neutre (sèpia), s'endevina que la majoria de les noies vesteixen de negre: l'edat que tenien les alumnes coincidia cronològicament amb

la defunció dels avis de la casa; el dol per aquesta pèrdua es manifestava amb el vestit de color negre, la durada del qual solia ser d'uns dos anys. A més, els cabells recollits i la indumentària que llueixen aquestes noies -cossos molt cenyits i acotats, i amb les faldilles llargues- correspon a la moda emprada per les dones adultes. La "Comunió Eucarística", celebrada entre els 12 i els 14 anys, marcava una fita en el ritme vital de les dones. Era, a part de l'acte religiós, una mena de cerimònia d'iniciació. A partir d'aquest esdeveniment, la nena es convertia en una jove conscient i capaç de preparar-

se per formar, en el futur, una nova llar. A la ciutat i en certs ambients, aquest pas corresponia a l'anomenada "puesta de largo".

Aquestes noies vidrerenques van ser les àvies dels que vam néixer cap als anys trenta del passat segle. Van ser, en la seva majoria, unes excel·lents mestresses de casa. De totes elles, ni una, tan sols, va cursar estudis d'ampliació a l'ensenyament primari; però les que jo vaig conèixer posseïen una formació bàsica suficient per al seu nivell de vida.

En el primer rengle, la primera començant per l'esquerra és la Dolors (Lola) Gascons i Ribas,

la meva àvia materna, que com la majoria d'elles tenia una formació intel·lectual adequada al seu temps i a l'entorn: llegia amb els dos idiomes i escrivia amb bona cal·ligrafia i sense faltes importants d'ortografia, i a més resolva les quatre operacions aritmètiques fonamentals. Aquestes dones sabien portar la casa i la seva economia. A l'escola llegien llibres que s'ocupaven d'aquests temes -"Flora", llibre de lectura i "Economia domèstica"-, També el llibre "Urbanidad", escrit en versos carrinclons i carregat de normes, les ensenyava a comportar-se amb educació. Una funció primordial de

l'Escola femenina era l'aprenentatge de la costura: apearçar llençols; sargir, tallar i cosir algunes peces de roba; fer puntes de ganxet i teixir a mitja robes d'abric. Si es té en compte que saber cosir la roba de casa era fonamental per a les noies d'aquella època, no és estrany que de l'assistència a classe en diguessin "anar a costura".

Les lleis governamentals exigien que els llibres emprats, així com l'idioma utilitzat a la classe, havia de ser el castellà. Però la llengua col·loquial entre les deixebles de l'escola sempre fou el català. El castellà, considerat l'idioma culte, no era dominat amb destresa per les alumnes, i és que mai una cosa imposada pot donar bons fruits, ni és ben acceptada pel poble.

Només l'Església difonia la seva pedagogia als feligresos en la llengua vernacle: de petits aprenien les oracions en català i de més grans, quan es preparaven per a la Comunió, el llibre de doctrina era redactat en la nostra llengua, per l'editorial Dalmau Carles, de Girona. L'Església, com en altres ocasions, afavorí la llengua i la cultura del poble.

Dintre del grup de noies de la fotografia, a la primera fila, a més de la referida Lola Gascons, crec que hi ha, al costat esquerra de la mestra, la Maria Pagés, de ca l'Adroguer, muller del rellotger, amb la seva germaneta Conxita.

A la segona fila, la primera noia és la Rosita Gascons, de cal Magre, germana de la meva àvia. La penúltima, amb vestit blanc, crec que és la Marieta Budallé, que es va casar amb en Ramon Ribas, el sereno. I l'última és la Il·luminada Riera Alsina, de can Sèbit, que es va casar amb l'Amadeu Vilà, de can Flasià.

A la fila superior, la segona és

la Maria Albà, de can Manxana, que es va casar amb l'Emilio Planella i van viure a Santiago de Xile. Va morir en el viatge de tornada a Catalunya, i va ser llençada al mar. La noia del seu costat esquerre, amb vestit clar, és la Floreta, que en un moment de forta depressió es va llençar a una fondalada del Rec Clar poc temps després de fer-se la fotografia.

La número quatre d'aquest mateix rengle és la Mercè Parxacs, de can Vives, que anys més tard es va casar amb en Rissech de Llagostera i va esdevenir l'àvia d'en Josep Rabionat, un dels advocats més prestigiosos i competents de Barcelona. La penúltima d'aquesta fila, crec que és la Marieta de can Ginesta carnisser.

Algunes d'aquestes noies eren de pagès i, per tant, a causa de les inclemències del temps, les labors del camp que demanaven la seva col·laboració i la distància que les separava del poble, quedaven una mica resagades respecte de les altres.

De la casa de can Poch en sortia diàriament una tartana que, juntament amb les filles de la casa, acollia a altres joves d'aquest varal; una d'elles era la Mercè Parxacs.

La majoria d'aquestes joves havien viscut tota la seva vida a Vidreres, mentre que d'altres, com la meva àvia i la Mercè Parxacs, van viure en altres poblacions distants de Vidreres, on van acabar la seva existència.

Tot el nostre respecte per aquestes avantpassades nostres, gràcies a les quals devem l'existència i la transmissió d'experiències i coneixements. ■

Fonts d'informació: relats familiars.

Fotografia: fons particular de la família Guitart.

Declaracions precipitades, després de tot

RAFEL BADIA MAS

Tothom té dret als seus protocol·laris cinc minuts de glòria, impedir-ho equivaldria a tallar d'arrel les aspiracions i els anhels legítims d'obtenció de notorietat pública que pot tenir qualsevol persona; no es pot negar que, darrerament, s'ha posat la victòria i l'èxit més a l'abast que mai de tothom. La qüestió essencial, però, és l'ús i l'aprofitament que s'ha fet d'aquests privilegis. La glòria i l'èxit són com la confiança i la complicitat: un cop assolides poden portar a l'èxtasi o a la impotència: tot depèn de l'abast, l'encert, la dimensió i la profunditat de les declaracions. A hores d'ara, els destins ja estan marcats.

A l'hora de fer una declaració, pública o privada, davant d'un micròfon i en un auditori ple, amb uns focus que il·luminen fins el gest i l'expressió facial més íntima, o dins d'un àmbit de privacitat, amb un públic conegut i còmplice, el domini de la llengua és clau per arri-

bar a tocar i emportar-se la complicitat de tota una generació. La qüestió sempre es redueix al mateix punt, el primer, indiscutible i conegut, del qual en deriva tota la resta: saber adaptar el discurs -el missatge- que es vol difondre d'acord amb tots els matisos que configuren la realitat sobre la qual es pretén incidir. En qüestions de llengua, l'important és saber definir amb precisió i tenir ben clars els conceptes bàsics, dir la paraula adient quan és el moment oportú, saber mantenir el to adequat i no sucumbir davant de les emocions pròpies de l'ambient, però per damunt de tot és fonamental tenir la capacitat d'improvisar fórmules exitoses d'entrada i sortida a cada perspectiva novedosa o inesperada. La diferència existent és saber tot el que es diu o dir tot el que se sap.

De càrrecs n'hi ha de tota mena, però el més important és saber escollir aquells que no s'acabaran convertint, ni amb el pas del temps, en uns feixucs càrrecs de consciència. Algú

dubtava de qui guanyaria? Hi ha proposicions que ja se sap que no s'han d'acceptar, hi ha desitjos inabastables que romandran, per sempre més, en la part més amagada de la memòria i també hi ha compromisos que, a pesar de tot, es perpetuen en el pas del temps gràcies al valor substancial de la complicitat. Bush ha guanyat per una qüestió de complicitat i compromís amb una societat, amb tota una generació que hi creu, que el coneix i que no accepta les opcions seguidistes, entre molts altres motius, perquè els té el cor robat, per una qüestió de fonaments i una legitimitat forjada en la seguretat de la confiança i la proximitat: és a dir, en un lideratge indiscutible. I és que, tal com ha demostrat l'evidència, durant l'estiu, i fins pràcticament abans d'ahir, el món ha estat assistint a una concatenació de declaracions precipitades -estèrils- després de tot. ■

Fem poble tot entretenint-nos

Horizontals: 1- Paraules que dues persones o més es tenen discutint-se o empitant-se. Ocell que sempre ha tingut bec. Logotip de l'Associació de Comerciants i Empreses de Serveis de Vidreres. 2- Epoca notable en què comença un nou ordre de coses. Excessivament escanyolit o migrat. 3- Funcionari de l'administració que controla l'entrada de mercaderies en un país, caragirat. Greu perturbació de l'estat d'una persona. 4- Un relat mal compaginat. Temps suau i tranquil que a Vidreres es dona sovint. Inicials de l'expressió llatina que vol dir "que en pau descansi". 5- Dit del vesper format a terra, generalment en un marge, al revés. Abreviació de frare usada davant un nom propi. Telèfon no fix. 6- Acullen un desvalgut en un establiment de beneficència, a l'inrevés. Jugar amb això és exposar-se a un perill, a la biorxa. Centre de manies. 7- Nota musical donada de corcoll. La del centre de Vidreres és motiu de polèmica. 8- Consumeixi, deteriori. Patriota que ja és tradicional homenatjar a Sant Hilari l'11 de setembre. 9- Sense aquesta l'amo no pot fer l'amor. A Vidreres celebra la festa fent parella amb el cava. Pati interior porticat, al revés. 10- L'1 de bastos. Antropònim de dona que sobresurt entre els seus conciutadans per alguna virtut. Ocell.

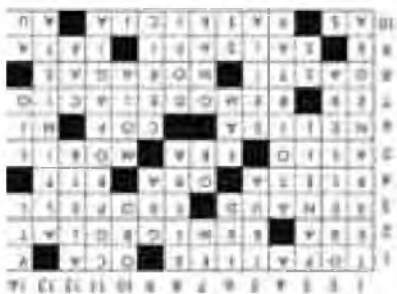
Verticals: 1- Indret on conflueixen Llagostera, Caldes, Tossa i Vidreres. 2- Part abatible d'una gorra per protegir les orelles del fred. Tanca el pas. 3- Panera o cove petit. No les nomenau a un jueu. 4- Escrita en paper i finta. El general Moragas n'és un de baix a dalt. 5- Persona de males arts. Per altre nom, amunt. 6- Centre de por ubicat a Madrid. Sofriment general a causa de l'extrema escassetat d'aliments. Cor de bèstia. 7- Temes sense cap ni peus. Metall que es posa al forn. Omeda. 8- En algunes contrades de casa nostra és un recipient de llaua per guardar-hi l'oli. Mamífer mari parent d'en Bufa, gros i fàcil de domesticar. 9- Es dona a un animal posant-li el morralet perquè mengi tot reposant. Relatiu a un element metàl·lic de símbol Ce. 10- Bioquímic català de nom Joan (1923-2004). Cetaci semblant al mamífer parent d'en Bufa que hem trobat abans, però encara més gros. La més fina de Vidreres. 11- Mot grec que significa, dit elegantment, "menjar caca". 12- Barra que transmet un moviment entre dues peces articulades, a l'inrevés. 13- Té la meta a dalt de tot. 14- Li calen vocals per ésser vital. Metròpolis de la comarca francesa del Roine-Alps. Apa!

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1									■				■	
2				■										
3							■							
4						■				■				■
5					■				■					
6							■	■				■		
7			■											
8						■								■
9		■								■				
10			■									■		

Sopa de lletres

Hi heu de trobar el nom de la unitat monetària en curs dels següents 20 estats: Aràbia Saudita, Brasil, Canadà, Camerun, Egipte, Equador, Guatemala, Hondures, Índia, Iraq, Japó, Kenya, Mèxic, Nigèria, Panamà, Paraguai, Rússia, Síria, Veneçuela i Xina. I amb les lletres escadusseres llegir l'eslògan de l'Associació de Comerciants i Empreses de Serveis de Vidreres.

F	P	G	L	A	Z	T	E	U	Q	R	O
R	S	A	U	'	N	L	T	-	U	B	V
A	O	B	L	A	B	E	I	P	O	D	A
N	R	R	N	U	R	E	I	L	R	R	R
C	E	A	R	T	S	A	I	P	U	G	I
S	U	I	L	U	-	V	N	I	N	R	P
Y	A	A	C	O	A	-	L	I	L	E	M
L	A	R	-	R	D	L	L	B	U	A	E
T	E	O	S	E	P	I	X	A	C	L	L
D	I	N	A	R	X	A	N	A	I	R	A

Giralt

L'eslògan: Posat Vidreres a la butxaca.

peso, naira, balboa, guaraní, ruble, lliura, bolívar i yuan.
Rial, real, dòlar, franc, pístra, sucre, quetzal, lempira, rupia, dinar, ien, xlling,

SOLUCIÓ SOPA DE LLETRES:

Activitats del primer trimestre del 2005

Dissabte 1 de gener

Pastorets

Hora: 6 de la tarda

Lloc: Casino La Unió

Organitza: Pastorets de Vidreres

Diumenge 2 de gener

Recollida de cartes a càrrec del Patge Reial

Hora: 2/4 d'1 de la tarda

Lloc: Casino La Unió

Organitza: Comissió de Reis

24a Diada del Soci - Audició de sardanes i ball

Hora: 5 de la tarda

Lloc: Pavelló esportiu

Organitza: Agrupació Sardanista Bella Dansa

Dimecres 5 de gener

Cavalcada de Reis

Hora: 6 de la tarda

Organitza: Comissió de Reis

Dijous 6 de gener

Ball a càrrec de Simó

Hora: Tarda

Lloc: Llar dels Jubilats

Organitza: Casal de Jubilats de Vidreres

Diumenge 9 de gener

Ball amenitzat per Vicens

Hora: Tarda

Lloc: Llar dels Jubilats

Organitza: Casal de Jubilats de Vidreres

Diumenge 16 de gener

Ball amb Rossell

Hora: Tarda

Lloc: Llar dels Jubilats

Organitza: Casal de Jubilats de Vidreres

Dilluns 17 de gener

Festa de Sant Antoni - Benedicció d'animals

Lloc: Església parroquial

Organitza: Parròquia de Vidreres

Diumenge 23 de gener

Representació de l'obra teatral "El vestit nou de l'emperador" a càrrec de La Trepa

Hora: 2/4 de 6 de la tarda

Lloc: Teatre del Casino La Unió

Organitza: Rialles

Ball a càrrec de Rosamari

Hora: Tarda

Lloc: Llar dels Jubilats

Organitza: Casal de Jubilats de Vidreres

Dissabte 29

Aniversari de la Llar de Jubilats

Organitza: Casal de Jubilats de Vidreres

Diumenge 30 de gener

Audició de música

Hora: 6 de la tarda

Lloc: Centre Civic

Organitza: Escola de Música Municipal - Àrea d'Ensenyament de l'Ajuntament

Ball amenitzat per Chus

Hora: Tarda

Lloc: Llar dels Jubilats

Organitza: Casal de Jubilats de Vidreres

Dimarts 2 de febrer

Festa de la Candelera - Benedicció de candeles

Lloc: Església parroquial

Organitza: Parròquia de Vidreres

Del 5 al 8 de febrer

FESTES DEL RANXO - CARNAVAL A VIDRERES

Organitza: Comissió de Festes - Comissió del Ranxo - Ajuntament de Vidreres

• Dissabte 5 de febrer

- Ball de disfresses amb els grups El Pie Bueno, Pach&ga i Daniel el Higiénico y Quartet Band

Hora: a la nit

Lloc: Pavelló esportiu

• Diumenge 6 de febrer

- Tradicional cercavila pels carrers del poble amb la Comissió del Ranxo, Pubilla i Hereu, Dames i Fadrins

Hora: 2/4 d'11 del matí

- 39a edició del Concurs de disfresses infantils amb animació a càrrec del grup Cavall de Cartró

Hora: 2/4 de 6 de la tarda

Lloc: Pavelló esportiu

• Dilluns 7 de febrer

- Tradicional cercavila per les cases de

pagès de Vidreres amb la Comissió del Ranxo, Pubilla i Hereu, Dames i Fadrins

Hora: 11 del matí

- 33a edició del Concurs internacional de disfresses, més show de l'Sporting Caulès, més show de Xap Pinter Paster Show (Cassà de la Selva) i ball

Hora: 11 de la nit

Lloc: Pavelló esportiu

• Dimarts 8 de febrer

- Audició de Sardanes amb la cobla La Flama de Farners

Hora: 2/4 de 12 del matí

Lloc: Pista del Casino La Unió

- Concentració de carrosses i comparses

Hora: 12 del migdia

Lloc: Pavelló esportiu

- Gran desfilada de carrosses i comparses

Hora: Tot seguit

Lloc: centre de la vila

- Repartiment del Ranxo

Hora: 2 de la tarda

Lloc: Plaça Lluís Companys

- III Concurs de noves veus i ball de fi de festa

Hora: 2/4 de 7 de la tarda

Lloc: Pavelló esportiu

Dimecres 9 de febrer

Dimecres de Cendra - Inici de la Quaresma

Lloc: Església parroquial

Organitza: Parròquia de Vidreres

Diumenge 13 de febrer

Cursa de BTT

Hora: 8 del matí

Lloc: Pavelló esportiu

Organitza: Club Esportiu Les Rabasses

Campanya contra la fam - Mans Unides

Lloc: Església parroquial

Organitza: Parròquia de Vidreres

Dimecres 16 de febrer

Curset Interparroquial de Càritas

Organitza: Parròquia de Vidreres

Diumenge 20 de febrer

Marxa per les muntanyes de Caulès

Organitza: Aula de Natura - Àrea de Medi Ambient de l'Ajuntament de Vidreres

Missa familiar

Lloc: Església parroquial

Organitza: Parròquia de Vidreres

Dimecres 23 de febrer

Curset Interparroquial de Càritas

Organitza: Parròquia de Vidreres

Diumenge 27 de febrer

Audició de música

Hora: 6 tarda

Lloc: Centre Cívic

Organitza: Escola de Música Municipal - Àrea d'Ensenyament de l'Ajuntament de Vidreres

Dissabte 5 de març

Curset Interparroquial de Càritas

Organitza: Parròquia de Vidreres

Diumenge 6 de març

Festa fi d'hivern - Audició de sardanes i ball

Hora: 5 de la tarda

Lloc: Casino La Unió

Organitza: Agrupació Sardanista Bella Dansa

Diumenge 13 de març

Excursió a cavall fins al castell de Sant Iscle

Hora sortida: 10 del matí

Lloc: Aula de Natura

Organitza: Aula de Natura - Àrea de Medi Ambient de l'Ajuntament de Vidreres

Representació de l'obra de teatre "Millenium" a càrrec del Mag Lari

Hora: 6 de la tarda

Lloc: Teatre del Casino La Unió

Organitza: Rialles

Diumenge 20 de març

Audició de música

Hora: 6 de la tarda

Lloc: Centre Cívic

Organitza: Escola de Música Municipal - Àrea d'Ensenyament de l'Ajuntament de Vidreres

Dissabte 26 de març

Solemne Vetlla Pasqual - Professió de Fe

Lloc: Església parroquial

Organitza: Parròquia de Vidreres

Diumenge 27 de març

Pasqua de Resurrecció

Lloc: Església parroquial

Organitza: Parròquia de Vidreres

Diumenge 10 d'abril

Representació de l'obra de teatre "Papi-rus" a càrrec de Xirriquiteula Teatre

Hora: 2/4 de 6 de la tarda

Lloc: Teatre del Casino La Unió

Organitza: Rialles

2005

Els Reis a Vidreres

